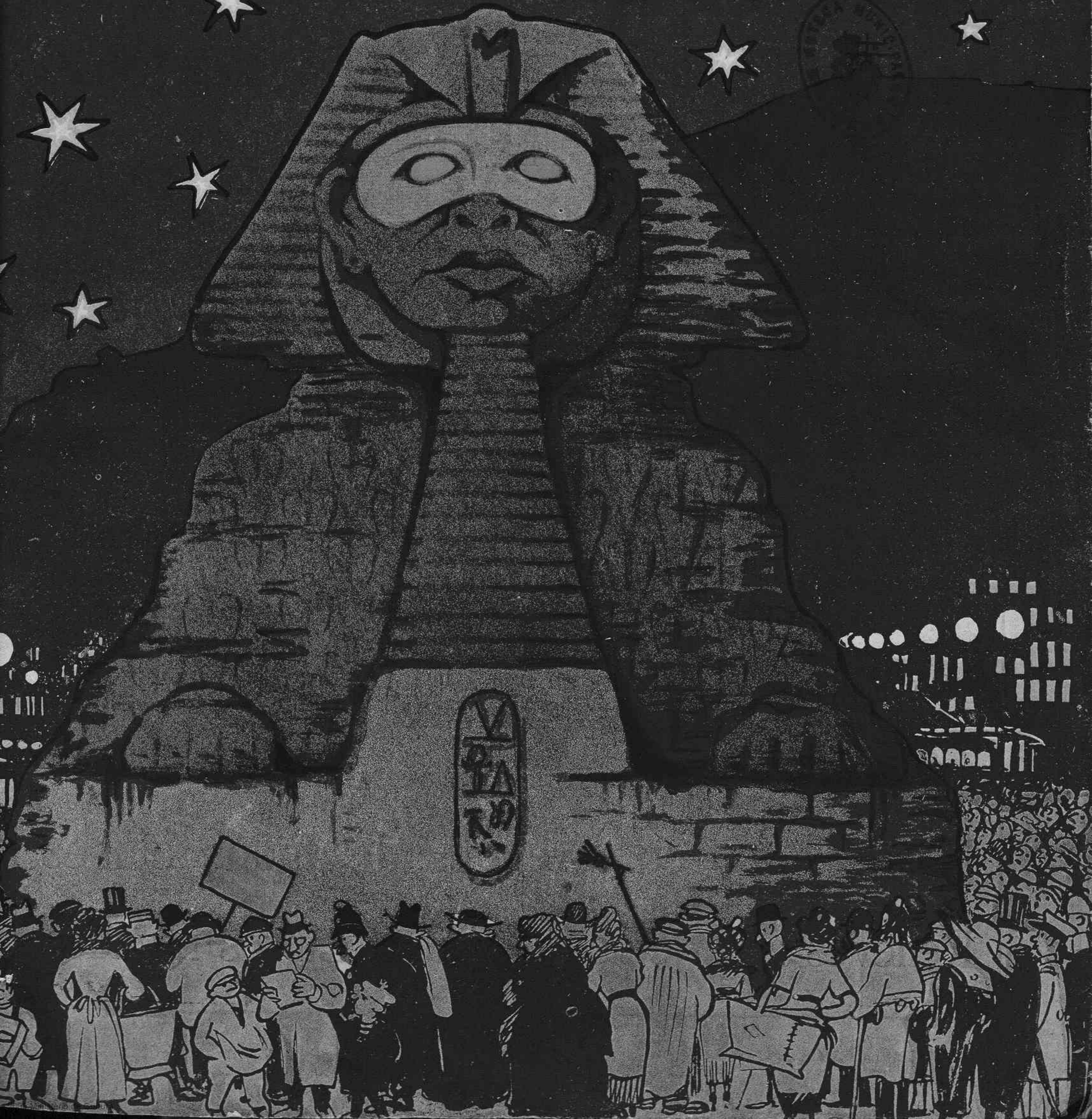

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

LA PLANETA
DE
BARCELONA

BAZAR DE LA UNIÓN

CALLE DE LA UNIÓN, N.º 3 : BARCELONA

SURTIDO COMPLETO

DE

Tintas : Sobres

...

Lacres

...

Plumas

...

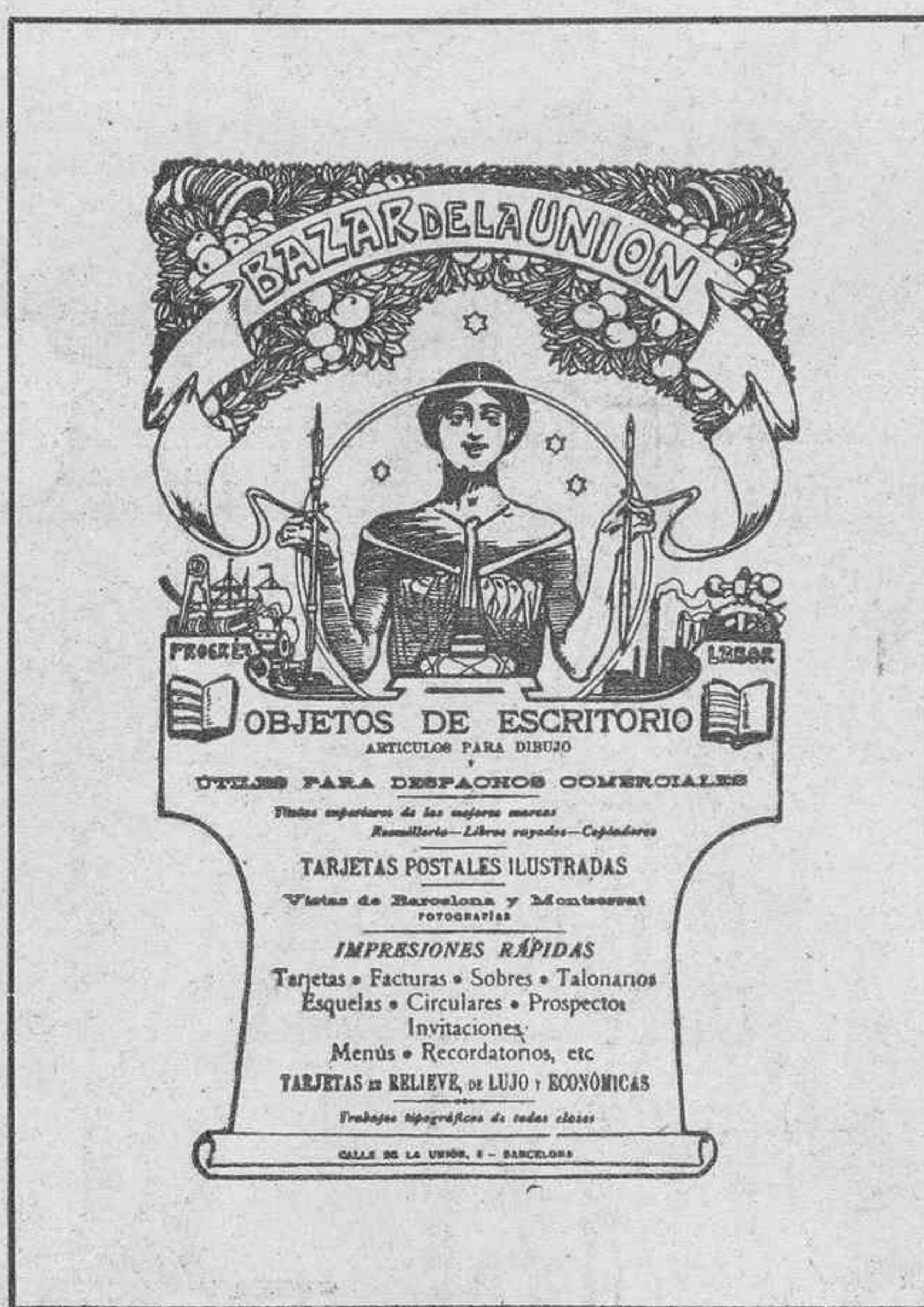
Tinteros

...

Lápices

...

Portaplumas

Papel

...

Escribanías

...

Tarjetas: Blochs

...

Resmillería

...

Postales : Guías

...

Dietarios

Impresiones comerciales de todas clases

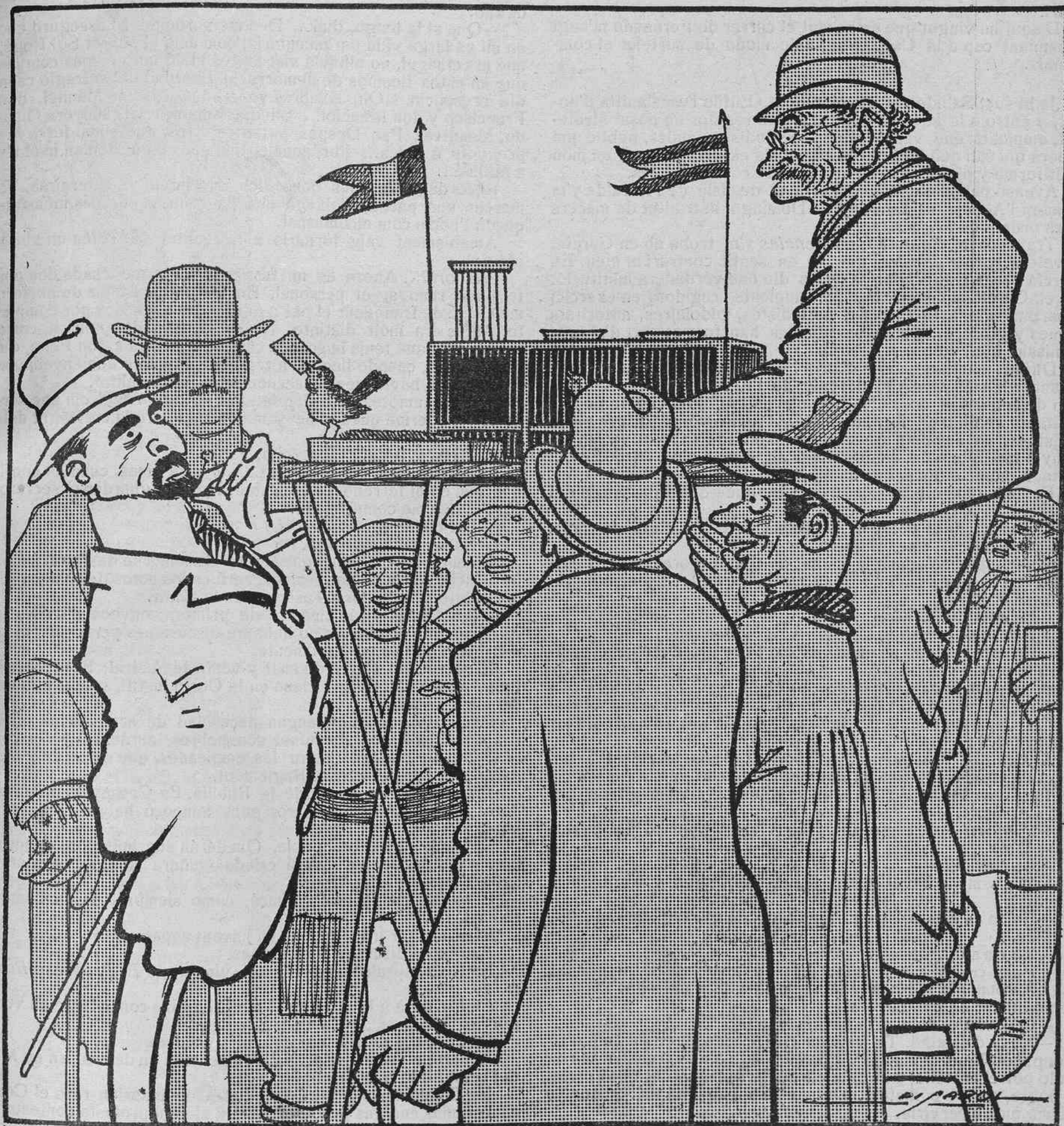
Relieves : Tarjetas de visita : Libros rayados

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

ANY XXXIV
NÚM 1723.

BARCELONA 4 DE JANER DE 1912

DAVANT LA PLANETA

—A veure si'm sabrà endevinar la persona que m'estima...
—Vaia un merit!... En Maura!

M'ha preguntat el director si hi ha modo d'avensar als llegidors alguns dels aconteixements que, en el curs del 1912, sobrevindran a Cà la Ciutat.

—No ho sé—he respost.

—Vol mirarho?

—Faré els possibles.

—Dongui's pressa—ha replicat, ab un to entre amical y autoritari.

D'aquí ha vingut que embocant el carrer de Fernando m'hagi encaminat cap a la Casa Gran, unic modo de sortejar el compromís.

Ja hi soc. Saludo an en Mendiola. Enfilo l'escala dita d'honor, y entro a la *galeria gòtica*. Algun regidor ab posat atrafegat, empleats que van y venen, periodistes amics, public que espera qui sab què, dos o tres ciutadans esparracats, tot un món multiforme y pintoresc me surt, com de costum, al pas.

Avenso pel passadís que porta al despaig de l'Arcalde y'm saluden l'Alomar, en Serret y en Domingo, la trinitat de macers a les ordres de l'Arcaldia.

Travesso el *Saló de Conferencies* y'm trobo ab en García, el veterà *porter de vara*, que ve en sentit contrari al meu. En García es a Cà la Ciutat lo que's diu una verdadera institució. An en García el coneix tothom: empleats, regidors en exercici y pertanyents a la reserva, periodistes, pidolaires, autoritats xiques y grosses, quants barcelonins han format part d'alguna comissió, etc., etc.

Durant una llarga serie d'anys ha tingut al seu cuidado l'obrir y tancar la mampara del despaig de l'Arcalde. En el desempeñyo de les seves delicades funcions ha tingut en García pera'ls visitants de dintre y fora de la *Casa* una reverencia, una rialla amistosa, un saludo respectuós, una mirada expressiva, un regany o una rebufada, segons hagi sigut un o altre l'aspecte del ciutadà, home o dòna, que an ell s'hagi dirigit.

Fa una temporada—ningú sab perquè—el desposseiren del carrec.

Ens saludem al veure'ns, y cambiades les paraules de rigor,

—Què busca?—me pregunta.

—Una persona que a la calitat de coneixedora del petit món municipal hi afegeixi la d'esser sonambul o endevinador del pervindre.

—Es cosa de dormir?

—Per aquí, per aquí...

—En este caso no se amohine. No tiene usted más que ficarse en la primera dependencia que encuentre al pas. Deixant de banda una docena de peces gordos que informan, valoran y dictaminan, lo qual vol dir que boi mai badan, pot dirse que el resto dels empleats sentim per la santa bacaina una adoració de les més grans.

A poca distancia nostra, balancejant el cos, un manat de paperots a les mans, passa un tipo afaitat de cara que no'm sembla del tot desconegut. Fixo la mirada y descobreixo en ell a un comic: l'Aymeric.

—Y aquet?—pregunto an en García.—Ve per lo del Teatre Municipal?

—Le conoce?

—Me sembla haverlo vist algun cop amunt y avall de la Rambla.

—Es un comic; se llama Aymeric... Fa d'escribiente, a ratos perduts.

—Te cara de *pocos amigos*.

—Pues crega que es un bonifaci a carta cabal. Lo que hay es que, como per la nit s'acuesta tard, se levanta todos los días de un humor de mil demonis.

—Que vos sembla, si'm dirigís an ell?

—No le distraiga. Tal vegada esté preocupat en l'estudi d'algun papel. En el Principal, que es donde ahora treballa, les ha dado por el castellà, y en este particular, ja es sabut que'l parla, el pobre, como yo mateix. Dígame a mí lo que vol: quizás yo mismo pueda servirle.

—Doncs, això. Saber lo que durant l'any de 1912 aquí dintre

ocorrerà. Lo que'ls regidors faran; lo que dirà la premsa; lo que pensarà el poble; lo que...

—Vacha, sí; algo aixís com el *Zaragozano* municipal, que dijésemos.

—Justa.

—Pues no es poco lo que pide!

—Per què?

—Porque aquí, fins el más practico y el más coneixedor se perd. Sobre tot, dados els cambis y las altas y baixas por que pasamos de uns anys an aquesta part. Ya ha pensado lo expuesto que resulta, acertar el porvenir? Diga, sinó, si l'any passat por este tiempo hauria predit ningú el rebombori dels tramvias, ni lo de la construcció del Matadero, ni lo de Dos-Rius, ni tantos y tantos asuntos como a diario se presentan pera fer barallar als concejals y fernos anar a dormir tarde á los infelices que, por obligació, soportamos las sevas latas.

—Realment, amic García, no deixeu de tenir una bona part de raó.

—Que si la tengo, diu?... Deu me perdone! Li asseguro que en mi ya larga vida parlamentaria, com deia el pobret Sol Rogé, que al cel sigui, no n'havia vist tantes ni de tan crespas com las que en estos tiempos de democracia y verdad del sufragio cada día presencio. «¡Oh, sombras veneradas de don Manuel, don Francisco y don Ignacio!... Siluetas amables dels senyors Gualdo, Masdival, Pau Despax y tantos otros, que s'heu fet?» Me pregunto a soles... Por aquellos tiempos en que tenian ustedes a Moliné...

Recordant els seus bons dies, en García va enternirse. Va marcar una pausa, s'aixugà una llàgrima, y per uns moments quedà l'home com ensimismat.

Amablement vaig tornar-lo a la realitat. Se refeu un xic, y afegí:

—Ahora?... Ahora es un fastic. Calcule que a cada dos por tres veo renovar el personal. En mis últimos años de portero me cansé de franquear el pas a gentes desconocidas por completo. Antes era molt distinto. No se parlava de política, como ahora. Y el que tenia la sort de caure en gracia a don Pepe, o a don Manuel, cuando llegaba a regidor pot dirse que envejava en el cargo. Hi havia més consecuencia, més formalitat.

—A l'assumpte, amic García. Podeu dirme quelcom que serveixi pera ferme quedar be y satisfacer a l'hora la curiositat dels llegidors?

En García pensa, recapacita, y diu:

—Per tratarse de L'ESQUELLA le haré unas cuantas confidencias en el terreno de l'amistad. Procure guardar el secreto. No sea que me comprometa.

—Vol callar?...

—Pues, vaya escribint.

En el curso de l'any que ahora comensa se desterrarán las influencias. La justicia resplandecerá en los actos de cuantos señores intervengan en los asuntos de la *Casa*.

Las sesiones serán siempre de primera convocatoria. No se pronunciarán discursos; no hi haurà discusiones personals, ni se consumirá el tiempo inútilmente.

El secretario dejará de anar y venir de Madrid. El representante que el Municipio tiene en la Corte justificará las nou mil del ala.

Cuantos ciudadanos tengan necesidad de acudir a las oficinas municipales, mayorment si són pobres, serán recibidos con amabilidad y corrección por los empleados, que entrarán y plegarán a la hora fijada pel Reglament.

No habrá tecs a costa de la Pubilla. En Casany, el del picadero, se veurà en un apuro, pues tampoco habrá coches de *momio*.

Ni criats pagando el poble. Quedarán suprimits los ordenanzas. Y el regidor que vulguí criada o niñera tindrà de gratarse la butxaca.

El señor Serrallara actuará, como siempre, de furibundo radical.

El señor Mir irá a la nona en havent sopat.

En Marial discutirá á bofetadas.

En Ruíz Morales pagará a las víctimas d'*El Progreso Ilustrado*.

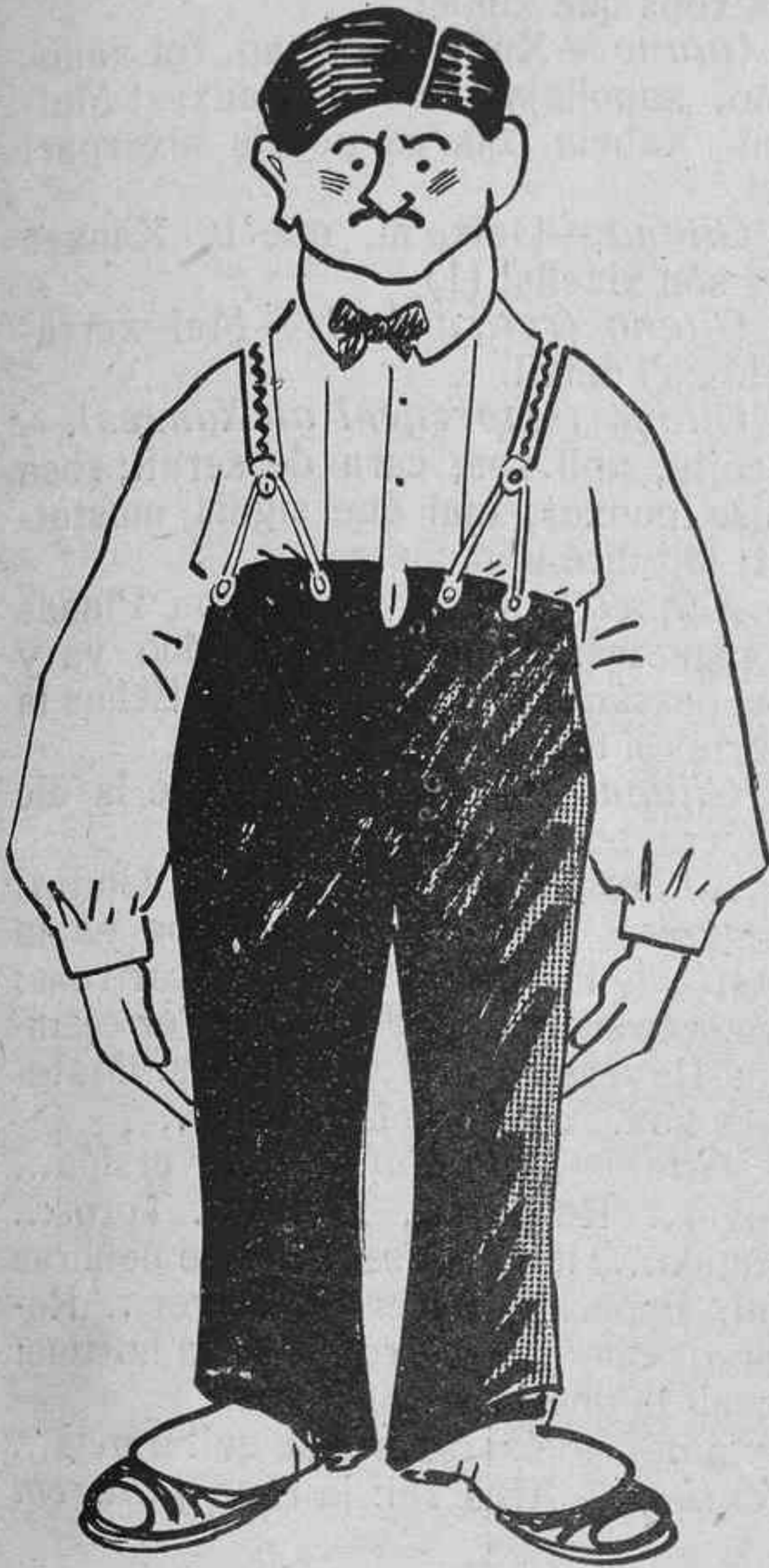
En Pic durà a la pràctica el seu programa consistente en vengar los desastres de Cavite y Santiago.

En Fabra le durà la contra a tort y a dret.

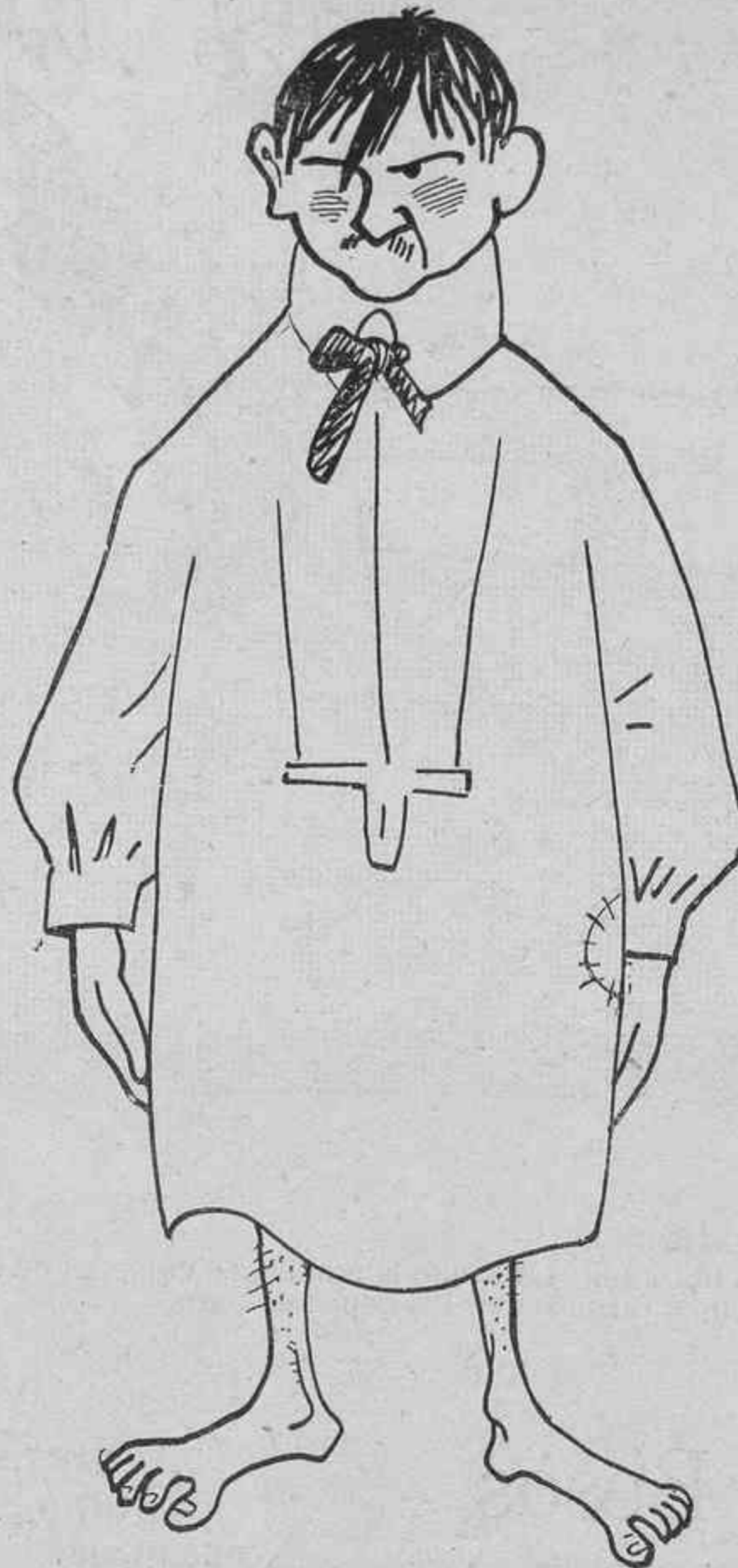
El serafic Vallet y Sabater s'empenyarà en desviar an en Mir del camí de la sicalipsis.

En Condominas exigirá que antes de la sesión rece el Consistori unas cuántas parts de rosari; si algú protesta contestará con disparos de trabuc.

LA PLANETA DEL BARCELONÍ

D'aquí a dos anys.

D'aquí a cinc.

D'aquí a dèu.

En Carcereny ha dicho que'ls dichous a la tarde no assistirà á las sessions, perquè vol anar a l'Apolo a veure drama.

En Millán se niega á formar parte de cap comissió, ni vol cap cargo, ni accepta res, només que le dejen el palco del Tívoli.

En Coll, el *cicerone*, llevarà la levita a casa del *quitaman-chas*.

En Torner, y això sí que pot donarho com a cierto, seguirá ficantse per tot y haciendo nosa per tot arreu. Y asómbrise, que ara ve lo más gros:

Veurem sonreir al señor Lluhí!

—Heu acabat?

—Res més puc dirle.

Confesso que això darrer va semblarme lo més difícil.

Ab tot, he donat les gracies a l'incommensurable y bondadós García, que m'ha dit, al temps de despedirse:

—No se fie gran cosa de mis pronósticos. Millor serà que, prescindint de lo que jo he dit, fabriqui usted mismo cuatro fantasias sense malicia, mirant de complacer a tothom. No me perjudique, sobre tot.

—La discreció y la sabiduria més altes han parlat per la vostra boca. Portaré a les planes de L'ESQUELLA les vostres mateixes paraules.

Y aixís he procurat ferho.

Que tothom en prengui allò que més li acomodi.

Encara que, si volen un bon concell, mirin de no encaparrarshi massa.

JUST

Llissó de bruixeria

(DEL LLIBRE D'UNA SONÁMBULA)

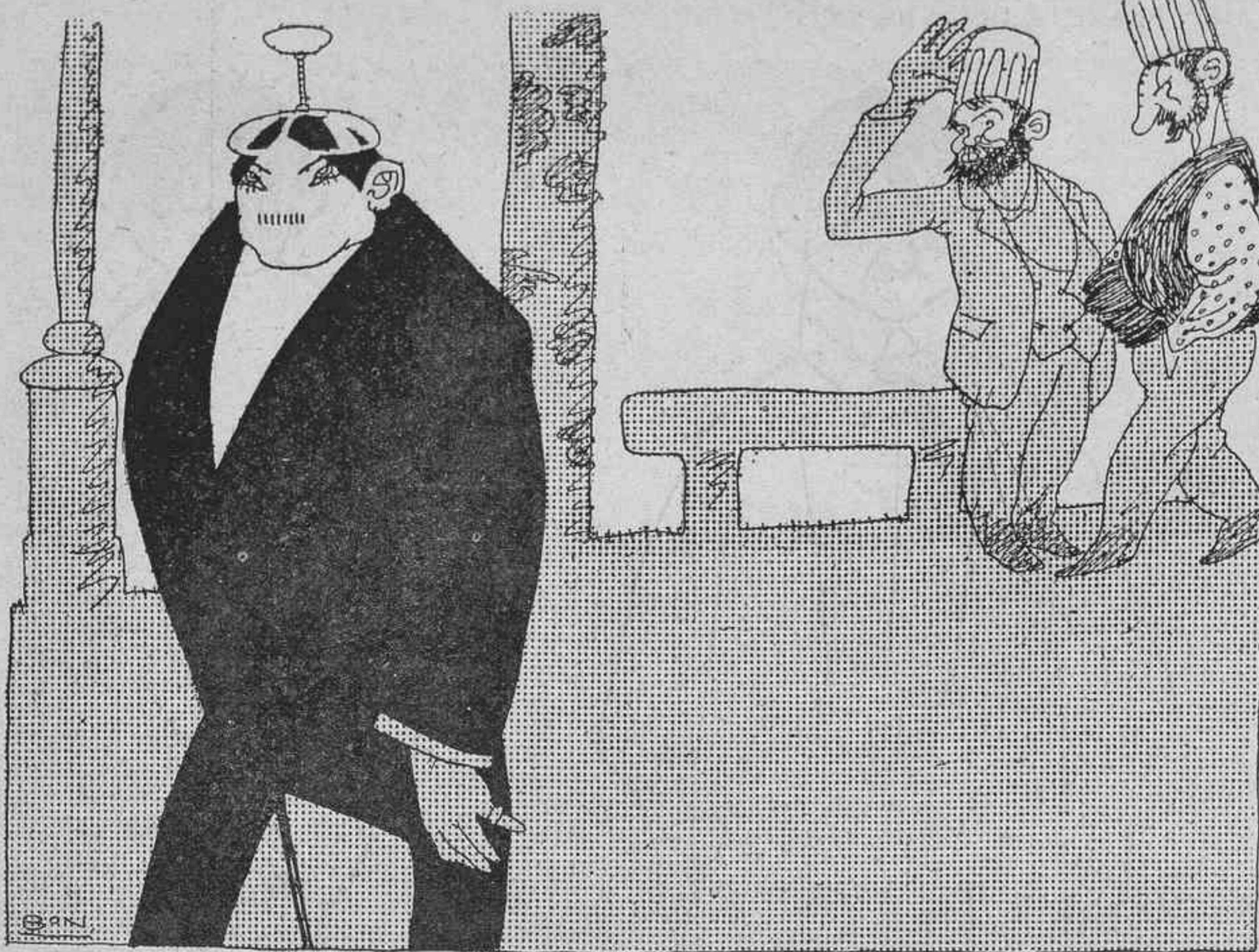
Coses que porten sort

- Obtenir una herencia de confiansa.
- Trobar bitllets de Banc, sense amo.
- Rebre de franc una plata de crema.
- Ser estimat d'una dòna guapa y sense compromís.
- Treure un número alt a la quinta.
- Arribar a mitja edat sense haver conegut cap metge.
- Encertar un bitllet a la rifa.
- No necessitar ulleres.
- Gosar d'un bon dentat.
- Enviudar l'endemà de casat ab vella rica.
- Alcansar el carrec de regidor.

Coses que porten desgracia

- Encendre's els mistos a la butxaca.
- Descuidarse el paraigües en temps de pluja.
- Tenir plets y acreedors.
- Relliscar en una escala de caragol
- Ser soci capitalista sense entendre'l negoci.
- Foradarse les sabates.
- Perdre l'enteniment.
- Casarse ab una histèrica.
- Trobarse la porta del pis reventada.
- Necessitar aigües minerals.
- Estar-se a presiri.

KIKU KAMAMILLA

VINDRÀ UN JORN...

...d'unes costums tan canviades, que'ls homes, en comptes de fer servir els barrets de copa, faran servir les copes de barret.

Sota'l pont del Besòs

Gitana.—Quin xafec! Creu, Xato, que ni a xopluc m'aixugo de tant xopa!

Gitano.—Xabeia! que ets ximple?!... Fa tant d'aixut que la panxa'm plora com una xirimia!

Gitana.—Que fa aixut?! Tu'm xoques! Què hi tens a la xaveta? Que no sents la xarima (1) d'aqueixa xarrabascada?!

Gitano.—Xit! De què't queixes?! Xiu-xiu, xiu-xiu, xerres més que una xuta! Xòò...!

Gitana.—Sabs que'm xeringuen, aqueixos xascos?!...

Gitano.—Si semblas xolla! Fa un aixut que ni un xavo per xaretlo tinc!

Gitana.—Xaretlo? Cuixa de xai, que engreixa, Xato, si tinguessim xinxons!

Gitano.—Xaripa, falta! Xaripa!

Gitana.—Sí, que això que'ls nostres xics no tinguin xeixa pels caixals m'aixafa, creume! (*Mirant els seus fills.*)

Tan xamosos y xurrimurris que foren si xalessin moixama, xanguet, fetge o xixina (2) ab xanfaina...!

Gitano.—...Y xarriquessin xaretlo!

Gitana.—¡Aixina, aixina estarien xarmants, que lo que es ab guixes y ab xup-xup de sopes cap greixonera llueix...! Però, macatxo! per més que siguis com una perxa y te les donguis d'aixelat, ets més cap-fluix y més catxassa, Xato, que un xaruc xacrós, y tot te'n vas en xerrameca...

Gitano (cremat).—Xit! Sents?! Xit!! Que, xerrant xerrant, tot m'emmatxuques y xasqueges...!

Gitana.—Xollat haguessis el matxo de la xarret d'en Xepa, que ara xarricariem, tindriem xai y fariem xirinola...!

Gitano.—Xabeia! vols xamusquina? (3) Apa, que ja'm daleixo per ferte un xiribec! Dic que es l'aixut lo que'ns aixafa, ximple!!

Gitana.—L'aixut, y tot això està xop? Ha comensat xim-xim y el xaragall ja baixa! Si no marxem ens deixarà més xops que xinos!

Gitano.—Xufla! Xap-xap, tot xano-xano, xapollejant, ve un Xanxes! Mui-xoni, Xabeia, que'ns podria aixarpar! Xit!

Gitana.—Deixa'm, que'ls Xanxes tots són xixells! (1)

Gitano (retirantse).—Mal xarrampió no'l deixi!

Gitana (emprenent al Xanxes).— Escolta, poll ros; cara de serafí; rosa sense punxes, mal que siguis mostatxut; jo't diré la planeta.

Xanxes.—¡Non vengas con Planas ni planetas: Planas està morido ya y non passen los chanchullos! ¿Echas la suerte, sí ú no?

Gitana.—Que sí, que jo te la dic sencera, bon mosso!

Xanxes.—Yo represento la Ciutat. Afigúrate, pos, que esta grapa es la diestra de Barcelona. ¡Arriba, cartrons: venga la suerte de la Ciutat! Por ejemplo: Reversión de los tranvías. Mata-dero nou. Aguas de Dos-Rius...

Gitana (rumiant).— Reversión... Rever... Reverte... Torero... Toros... Cogida... Hum! Me sembla que pendras mal. Espera't, espera't. Rever... Reverso, que vol dir revés... Ja ho tinc: posa't la guerrera del revés.

Xanxes.—Pur ponerla del revés, tendria de quitármela...

Gitano y Gitana (fentho).— Això rai: ja te la *quitarem* nosaltres!

(*Li prenen tot, menos el ros y la camisa, y apreten a correr.*)

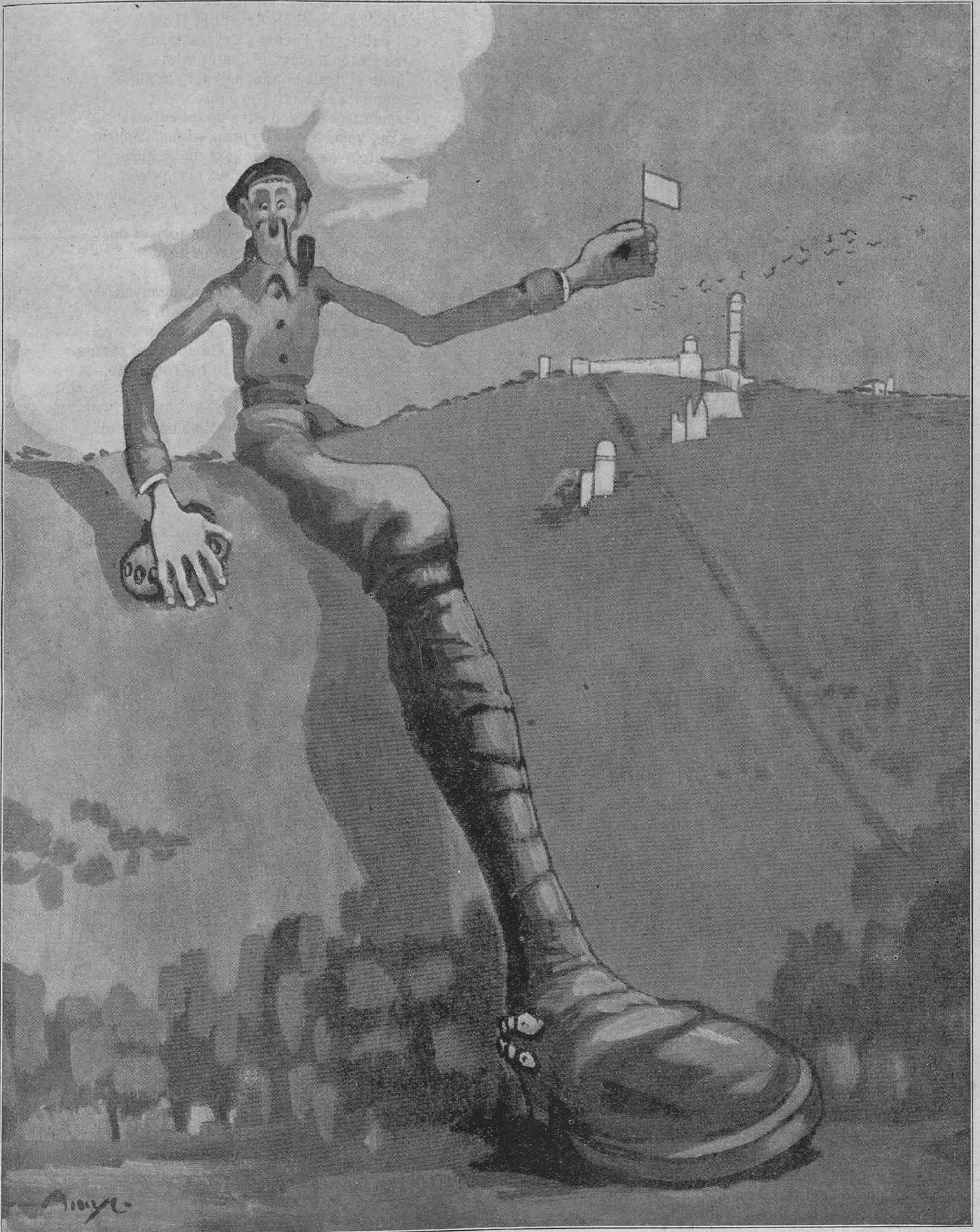
Gitana (desde lluny, mofeta).—Apa, no t'entretenguis, Xanxes, poll ros, rexinxolat! Ves a Barcelona y dígalí que no't *birlem* el ros perquè en el ros hi portes l'escut de la Ciutat. Dígalí que se'l guaiti forsa, que fassi l'ull viu, que no badi, perquè a sobre l'escut hi té la seva planeta...!!

Xanxes (esverat y en camisa).—El rat penat!!... El rat penat!!... El rat penat!!...

(1) Soroll.
(2) Carn picada.
(3) Baralla.

(1) Facils d'enganyar.

TEMPS A VENIR...

...els inglesos seran amos del Tibidabo.

Dialeg d'actualitat entre un empresari de teatres y una gitana.

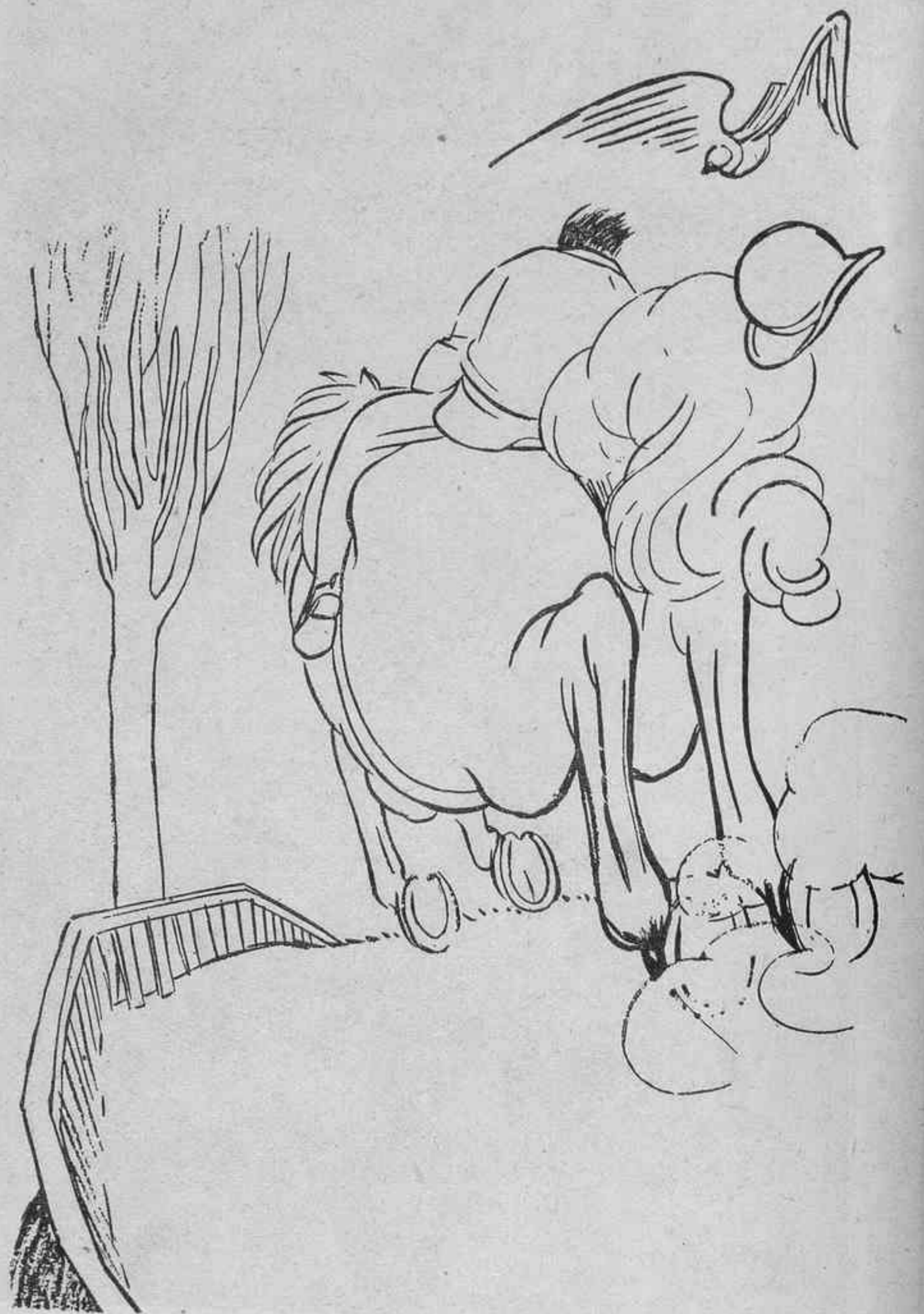
—Posa cinc centimets a la mà dreta.
 —Els ultims, aquí els tens.
 —Jo, la planeta te la descobriré per simpatia, ja que pel capital no't complauria.
 —Diga'm tu la vritat y t'asseguro que en havent acabat te daré un duro.
 —No'm fio de que siguis tan galant, promets tan sols per forsa al consonant.
 —¡Oh gitana xerraire y descreguda! Si no't doncs lo promès, tu't quedis muda.
 —Doncs, fio en tu y en ton cabell de plata.
 —Depressa, doncs, aboca, parla, xata, no'm fassis perdre el temps, ¡què tant *dai'xonses!* Desenganya'm d'un cop, si es que *dallonses*.
 —Posa la mà planera; escolta ab calma, que hi veig moltes ratlletes en la palma. La ratlla més visible de la vora declara clarament que ha arribat l'hora de que donguis comiat a l'injusticia y't separis en tot de la malicia, ja que aquestes dos dònnes malastrugues t'han fet més mal a tu del que fer pugues. La ratlla d'aquí al mitg, que fa una branca en forma diagonal, l'idea tanca de que abans de passar dugues setmanes la burla hauras de ser dels que ara manes, y els teus esclaus, inclús la preferida, bescantaran els actes de ta vida. Les ratlles transversals, mitg encurvades, me diuen que les hores tens comptades; que les corrents de fred dels *Pirineus* t'han deixat tan glassat de cap a peus que, no portante a port nau catalana, naufragaras en barca castellana. Socors demanaras, mes diu l'Horari que tots contestaran que Deu t'ampari, per xò y altres motius perdras la gana, y ab ella tot l'amor d'en Vallmitjana, per qual motiu pots dir que has begut oli, puig, sense cap amic que t'aconsoli, veuras caure les branques del teu *abre surant sobre la mar com un cadavre*. Esmaperdut, ben sol, ab fe rastrera, perdó demanaras a la Morera, mes ella, realisant el seu anhel, contestació't darà ab un bon *Miquel*. Pensant en un recurs per tu *inaudito* y fent la competencia an en Juanito, comptant ab l'amistat d'en Rucabado podras ficar el nas dins l'Eldorado, y allí, com a traspunt, si fas bondat, seras un dependent del Sindicat. Aixís, boi treballant, si Deu t'ajud' (y el Deu aquet no's diu Vilaregut),

podras guanyar un sòu de tres pessetes (que es lo que vens a dar als consüetes), y això't pot redimir davant la vista del public, de l'actor y del tramoista. Això es ton avenir; el destí parla; y quan el destí ho diu, sab perquè garla, ja que mai el destí s'ha equivocat (exceptuant els cops que no ha encertat).
 —¡Be, vaja, ja n'hi ha prou, gitana impura! Si no te'n vas d'aquí faig cridà un gura.
 —Abans m'has de pagar les cinc pessetes.
 —¿Les cinc pessetes, dius? Les cinc *tinyetes*.
 —Així ho hem contractat.

—¡Au, toca el dos! que estic ja fins aquí de *zin-calós*. Vès a anatemisar per les montanyes, que tu, ab tes profecies, no m'enganyes, puig si de mi el destí t'ha dit això, dígalí que jo ab ell ja m'hi he *dallò*.
 —Però, ¿y lo contractat? Cupleix el pacte.
 —Doncs, mira, rescindeixo tot contracte.—

Y la bona gitana, xano xano, va anarse'n murmurant:—¡Vaia un gitano!

SALVADOR BONAVIA

«PER LA CARRETERA REAL»

—Ja se sab: en aquet món, els uns neixen ab estrella y els altres... pera ser *estrellats*.

ONIROCRICIA

La ciencia de desxifrar els somnis ha tingut sempre ferrosos sacerdots. Desde'l famós *Avicena*, autor de la pasmosa obra *De res occultis*, fins al modest engiponador de la *Clave de los sueños*, una pila de persones més o menys sabies s'han trencat el cap buscant la significació de les extranyeses que fa la nostra imaginació mentre trenquem el són, y el per què, quan somniem, no hi sentim de nas, ni tenim gust a la boca, mentre la vista veu lo que no hi ha, les orelles senten campanes y els dits s'entretenen en coses impalpables.

L'estudi fisiologic y psicologic dels somnis deixemlo pera'ls sabies, que ja tenen fil per estona. A nosaltres ens interessa esbrinar tan sols si els somnis *resignen* alguna cosa, y de que porten quia en tenim una plena seguretat, filla d'una experiència que'ns costa molts anys de somniar y de profons encaparraments llegint les obres d'*Averroes*, *Luca-no*, *Teofrastr*e y altres autors de l'antiguitat.

La creensa de que'l somniar un ajusticiat vol dir bones

notícies es antiquíssima, y s'ha conservat viva fins als nostres dies. Conta *Dioscòrides*, en el capítol sisè de *L'ànima alada*, que un procer romà anomenat *Filornelo* esperava en và, feia molt temps, notícies de son fill, que era a Buenos Aires. Un dia va somniar que'l guillotinen, y no va fallar el somni: el mateix dia va rebre una carta pel correu, y encara que no era del seu fill ni en la carta venien més notícies que les de la mort d'una tia valenciana, la confirmació del seu somni no pogué esser més evident.

La major part de vegades, els somnis, pera que resulti cert el seu significat, han d'anar acompanyats de diversos detalls o circumstancies. Tothom sab que'l somniar *polls* o altres porqueries vol dir *rifa segura*, però no podria realitzar-se el vaticini sense fer caritat a un pobre, comprar un decim y endevinar el número.

Altres vegades la significació del somni queda trencada, com, per exemple, quan se somnien *capellans* o *frases*, que vol dir *mala sort*, y, al sortir de casa, la primera persona ab qui's topa es una noia maca; l'agradable topada desfà el malestruc somni, y, si tot te va be, no't passarà res de mal.

En general, les tradicionals explicacions del vulgus, les modernes *Claves de sueños*, y les obres dels magics, y els endevinaires de l'antigor, s'avenen bastant, fent suposar que en l'enrevessada ciencia de l'onirocricia, tant els empirics com els professionals beuen en el galet de les mateixes fonts.

Els antics, emperò, se coneix que n'havien fet un estudi forsa més detallat, fixantse en minucies que avui passen desapercibudes. Aixís, *Albert el Magne*, que s'havia distingit forsa en l'ocultisme, descriu en el seu *Arxiu de secrets* lo que significa el somniar *menjars*, segons sigui la mena de menjar que se somnia. Segons assegura dit autor, les *patates crues* volen dir que fracassarà l'obra en que has posat més carinyo; les *patates cuites* signifiquen que patiras dolor d'estomac; una patata sola, *crua*, una aventura galant, y, si se somnia *fregida*, y el que *dorm* es casat, vol dir que la seva dona *li fregeix*. En el citat llibre ja's parla del *somniar truites*.

Les coses que més s'han de tenir en compte pera sapi-

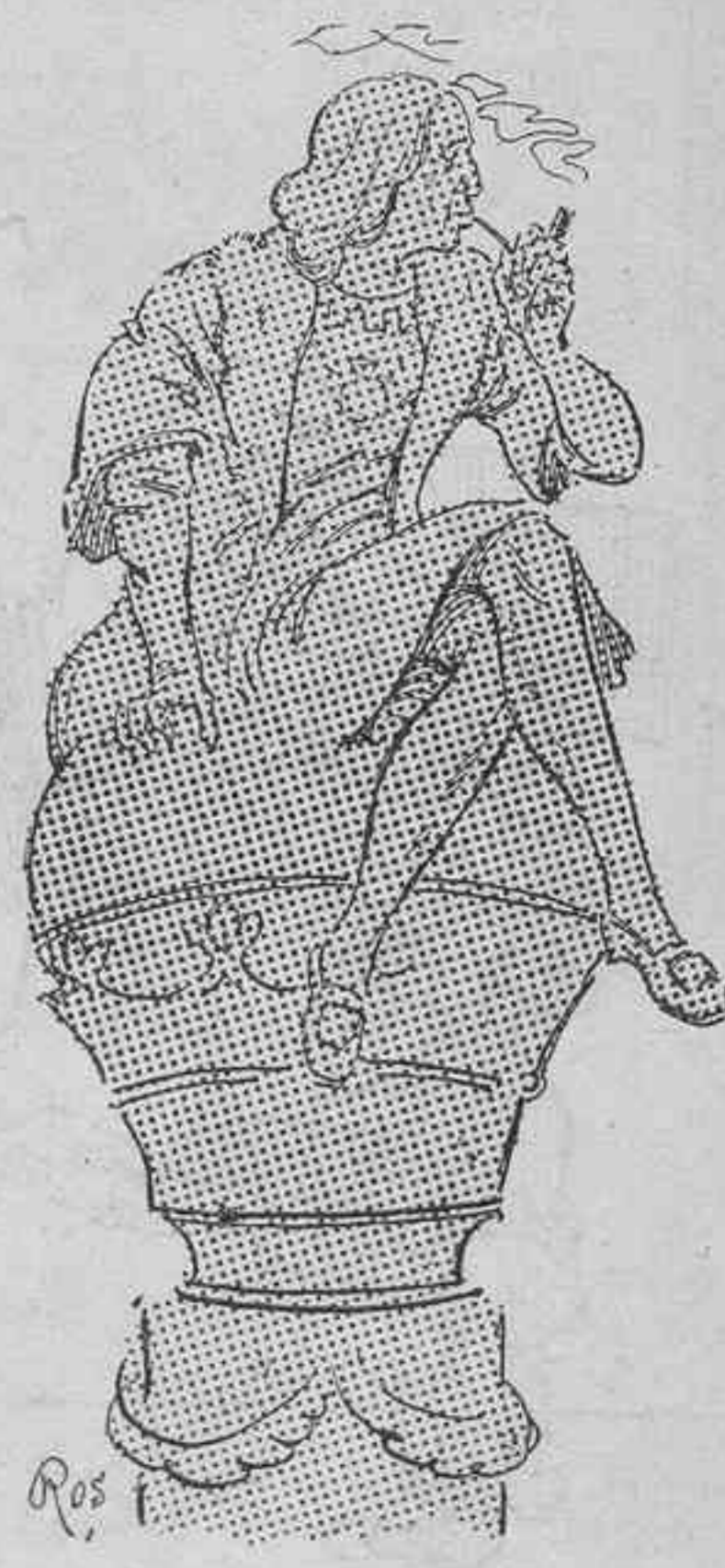
LA FI DELS NOSTRES MONUMENTS

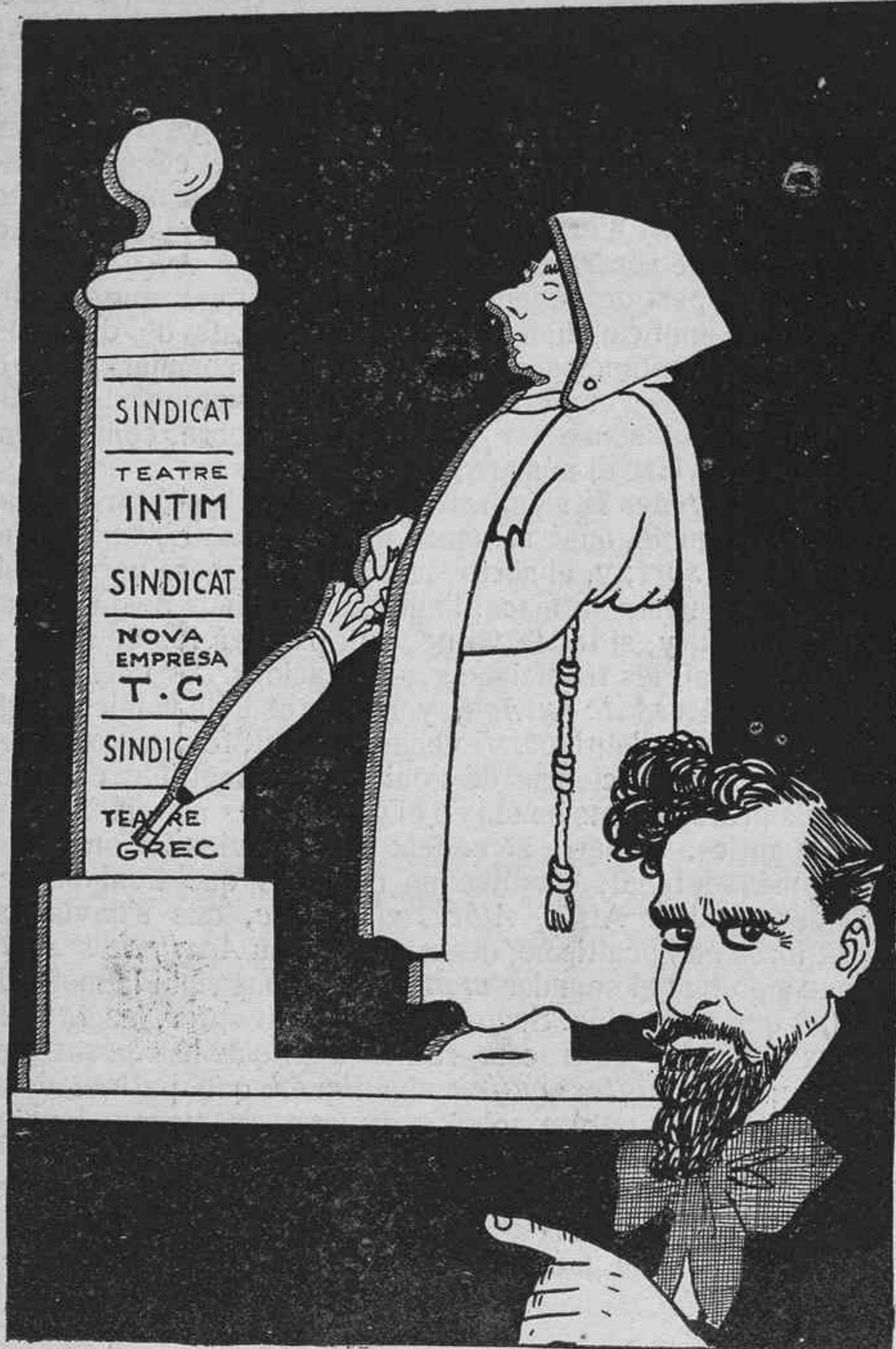
El senyor *Pitarra* demanarà una canya de pescar pera matar l'estona.

El senyor *Robert* llogarà els baixos pera fins altament utilitaris.

Y el senyor *Colom*, cansat d'estar dret, adoptarà una posició més còmoda.

BARÓMETRE DESTREMPAT

—Redeu, si haguéssim de fer cas de tu!... Quin temps més variable!...

guer si un somni es un auguri o senzillament preocupació de l'enteniment, es a dir, si es causa o efecte, són les circumstàncies que rodegen al subjecte que somnia. Diu *Plini* que'ls somnis que la Providència vol que'ns serveixin d'avís, naturalment, providencial, no han de tenir res que veure ab les coses que'ns rodegen, que'ns passen, o que'ns preocupen, perquè aleshores els somnis no passen de les coses naturals. Aixís, si un casat somnia banyes; un regidor, guardia-civils; un autor dramàtic, xiulets, o un estudiant, carabasses, no cal que l'un se trenqui el cap, ni que l'altre s'esveri, ni que termin els de més ensà; que'l somni es efecte y no causa. Ara, si un pagès que no ha sortit mai d'un recó de montanya, ont no s'hi pot anar ni a peu, somnia que dirigeix un automòbil, ja pot preparar l'arnica y les desfiles, que té la seguretat de que, abans de finir el dia, fangant, jaient o dormint, se trençarà un parell o tres de cames.

Entre les coses que no volen dir res, perquè són conseqüència natural d'un estat d'ànim determinat o d'una preocupació imaginativa, poden comptarshi les de *tenir fam y somniar truites, tenir sogra y somniar enterros, esser regidor y somniar gangues*, y altres somnis que no són més que expressió d'un viu desitg o una imperiosa necessitat. En cambi, esser periodista y somniar esclops, o tenir gana y somniar soldats, com que no té res que veure l'una cosa ab l'altra, els somnis porten significació, y lo que prediuen resulta confirmat pels fets. Y el periodista que somni esclops ja pot posarse *peus de plom*, que serà denunciat, y el que tingui gana y somni soldats, si no té diners, ja pot amarnir-se, que menjarà ranxo de la presó.

Voliem publicar una *clave* pera desxifrar els somnis que no venen catalogats en les *claves* que corren de mà en mà, però necessitariem l'espai d'una vintena d'ESQUELLES. L'anirem preparant ben complet, y, pera que arribi a coneixement de tothom per un medi ben economic, el donarem com a folletó en qualsevol *Enredador del Mundo*.

Mentrestant, si algú, o, millor dit, alguna, té algun somni extravagant y vol la seva explicació, que'ns consulti, y mirarem d'interpretarli ab tots els seus pèls y senyals. S'ha d'advertir que'ls somnis de l'ignocència no s'hi compten, que'ls de la gent de be mai se realisen, y que'ls dels que mengen castanyes, moniatos o apit, no valen.

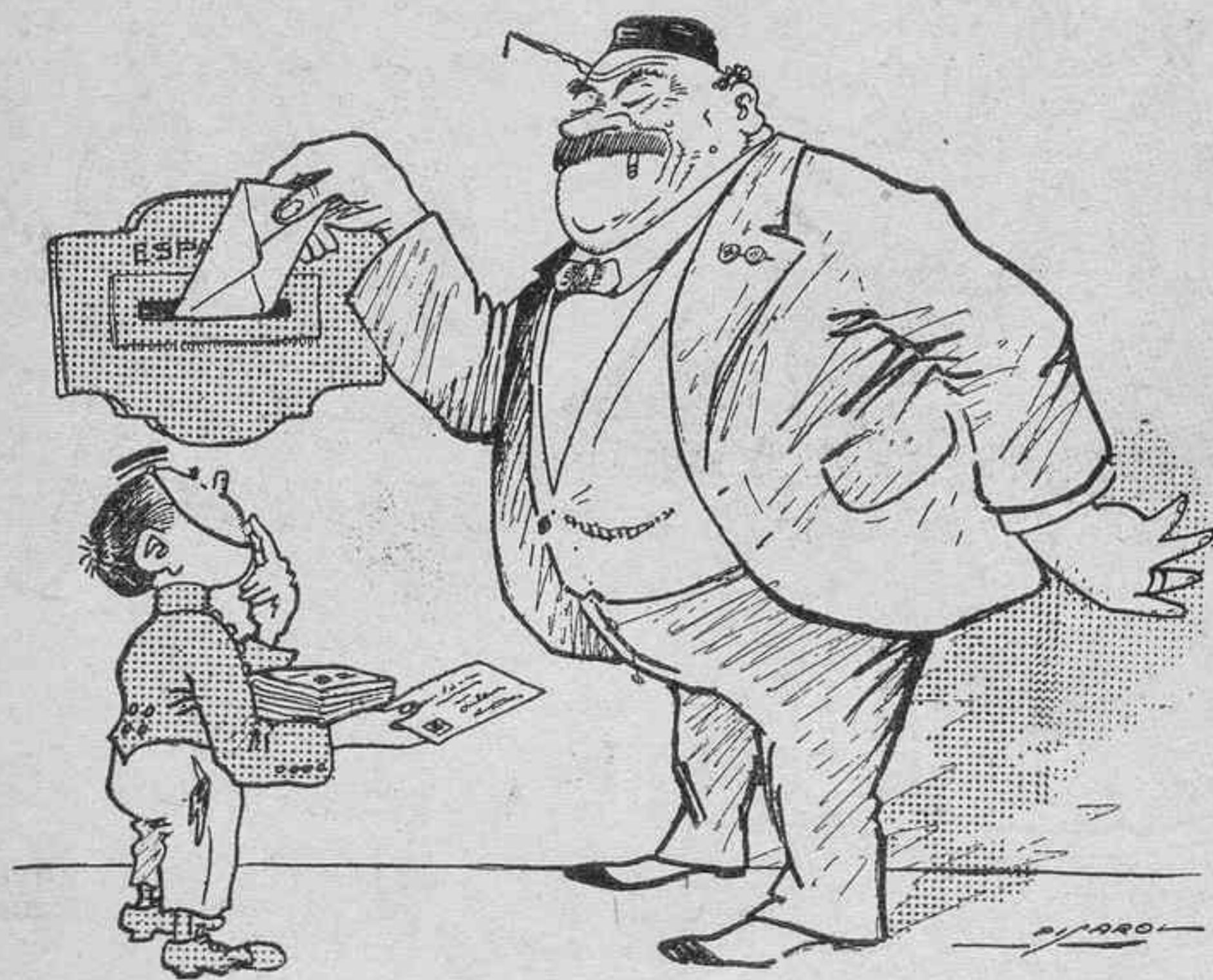
ARNAU DE VILANOVETA

La planeta d'una artista

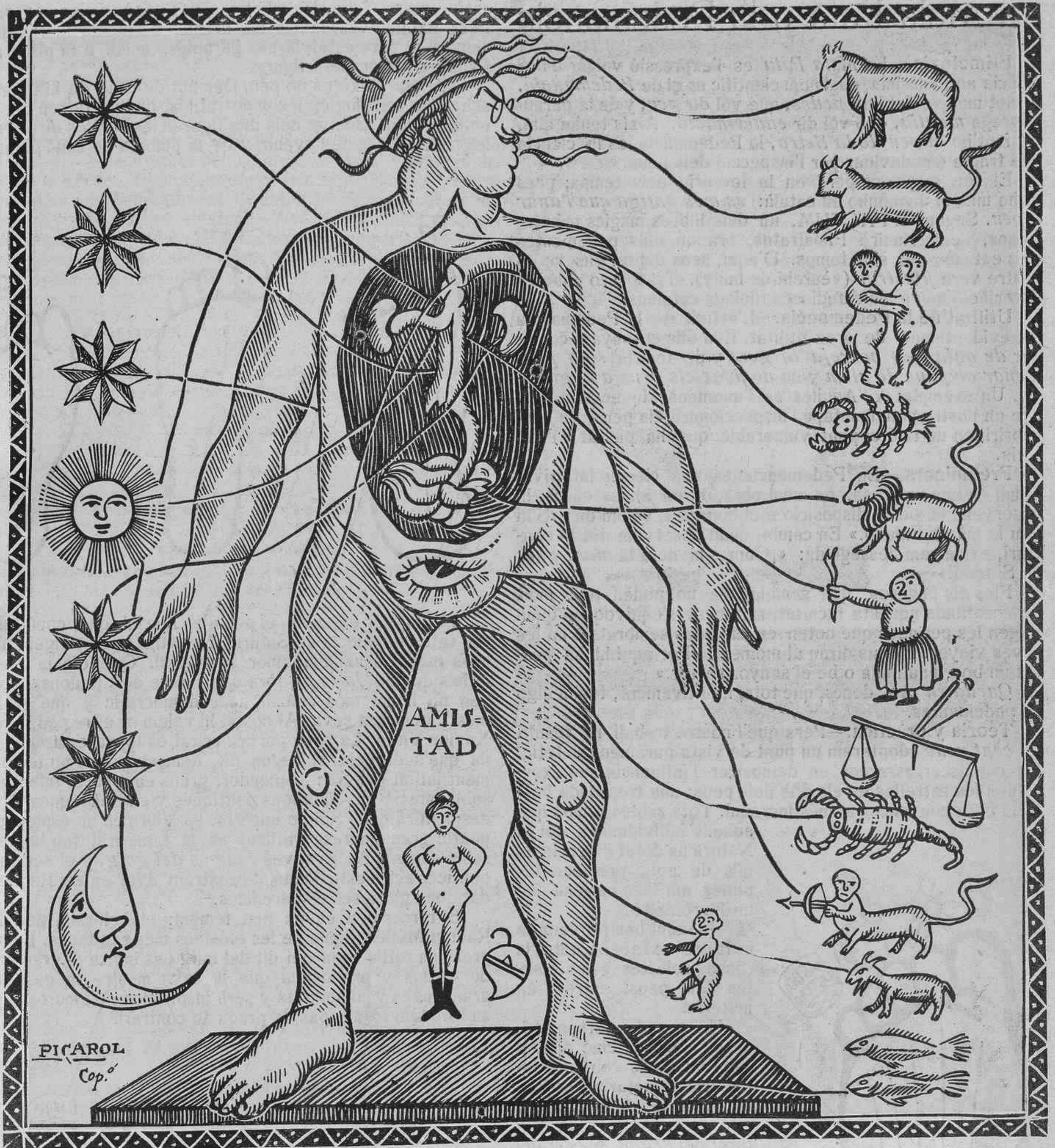
Una artista que avui, a Barcelona, corre pels escenaris y pels *cines* y que cantant couplets ha lograt ferse un nom, que repetir-lo no precisa, anà a casa una cèlebre sonàmbula que va recomanarli una altra artista a provar son destí, o a ferse treure la planeta, somniant un bell pervindre. Aquella, que avui sembla una bruixota y que en els seus bons temps fou ballarina, y xuclant les butxaques de les «belles» les explota ab les seves profecies, aviat reconegué en la visitanta la rival d'uns amors que un temps tenia... Y abans d'anarli a treure la planeta, si no se'n va corrents, li treu les tripes.

J. STARAMSA

L'ART DE TIRAR LES CARTES

—Mira, ¿veus?... Les cartes se tiren aixís...

LES INFLUENCIES PLANETARIES

Que'l cos humà està constantment dominat pels Planetes y pels Signes del Zodiac, pot provarse en totes les persones. La present làmina ens demostra cada un d'ells en quina part del cos té la seva influencia; y veiem que Aries domina el cap; Tauro, el coll; Geminis, els brassos; Cancer, el pit; Lleó, el cor; Virgo, el ventrell; Escorpi, més avall; Capricorni, els genolls, etc.; Saturn, la melsa; Mars, el fel; Venus, els ronyons; Júpiter, el fetge... y més, etc. D'aquí ve que's pugui endevinar fàcilment la sort d'una persona, coneixent en detall la seva anatomia. Exemple: *Capricorni* ens descobreix que aquest home té els genolls pelats de tant arrossegar-se pels ministeris; *Aquari*, per la robustesa de les pantorrilles, ens fa suposar que, aixís que la cosa s'embolica... cames, ajudeumel... *Virgo* ens senyala, ab les dimensions del ventre, un "mano" capas d'engolir calç y guix y ciment, y tot lo que's presenti; *Escorpi* ens afirma en la creencia de que'l tal personatge es més home de paraules que de fets; y *Mars* ens mostra tot el fel de les seves intencions, en tant que *Mercuri*, predominant victoriós en els pulmons, ens dona a entendre que'l món es dels que més xerren, y que *Júpiter*, donant forsa a un fetge colossal, ens du el convenciment de que'l gran què es no posarshi cap pedra. Resultat de tot això: el caracter, gràficament simbolisat en la figureta d'entre cames, la qual vol significar que'l personatge anatomisat es dels que's passen tranquilament les amistats per sota l'aixela.

La Mala Pata o la Pedemancia

Etimologia.—La *Mala Pata* es l'expressió vulgar d'una ciència antiquíssima, qual nom científic es el de *Pedemancia*. Aquet mot ve del llatí *pedes*, que vol dir *peu*, y de la paraula grega *mantia*, que vol dir *endevinació*. Aixís tenim que, agafant'ho *al peu de la lletra*, la Pedemancia es la ciència que tracta d'endevinar per l'inspecció dels peus.

El seu origen se perd en la foscuria dels temps; pera dirho millor, diguemho en català: *es més antiga que l'anar a peu*. Segons el PACTUM, un dels llibres mágics més famosos, l'endevinaire Filostratus, era un dels pedemantes més entesos del seu temps. D'aquí, sens dubte, ens ve el nostre verb *filustrar* (vèurehi de lluny). Traspasso aquesta apreciació meva als estudiosos filòlegs catalans.

Utilitat de la Pedemancia.—L'estudi de la Pedemancia es, evidentment, de gran utilitat. Ella ens ensenya a conèixer *de quin peu coixeja la gent* y de tenirla *sota peu*; d'anar *ab peus de plom* y de *no ficar els peus a la galleda*. Un exemple: A l'Aquiles se l'anomenà l'Invencible, fins que un ilustre pedemanta, a l'inspeccionarli els peus, va descobrirli en un taló el punt vulnerable que ha passat a l'història.

Preliminars.—La Pedemancia es una ciència intuitiva. Quan en una empresa, en una obra, o en altres casos, hi observem la bona disposició o el bon gust, solem dir: «S'hi veu la mà de Fulano.» En cambi, quan observem tot lo contrari, exclamem desseguida: «¡Còm s'hi nota la *mala pata* de Sutano!»

Fins els pagesos, que sembla que no poden tenir molt desenrotllada aquesta facultat, rarament s'equivoquen quan jutgen les petjades que noten en els seus sembrats o en les seves vinyes. Ells us diran al moment: «Per aquí hi ha passat un bou, una mula o be el senyor rector.»

Queda en peu, doncs, que tots, intuitivament, tenim algo de pedemantes.

Teoria y pràctica.—Pera que'l nostre treball no resulti *un cent peus* adoptarem un punt de vista purament sintetic. No cal escarrassarnos en demostrar l'influència que exerceixen les estrelles en els dits dels peus: una trepitjada bastaria pera convencer al més incredul. Tots sabem també que aquells individus a qui la Natura ha dotat d'excelents ulls de poll, prediuen les plujes am més certa que un higròmetre.

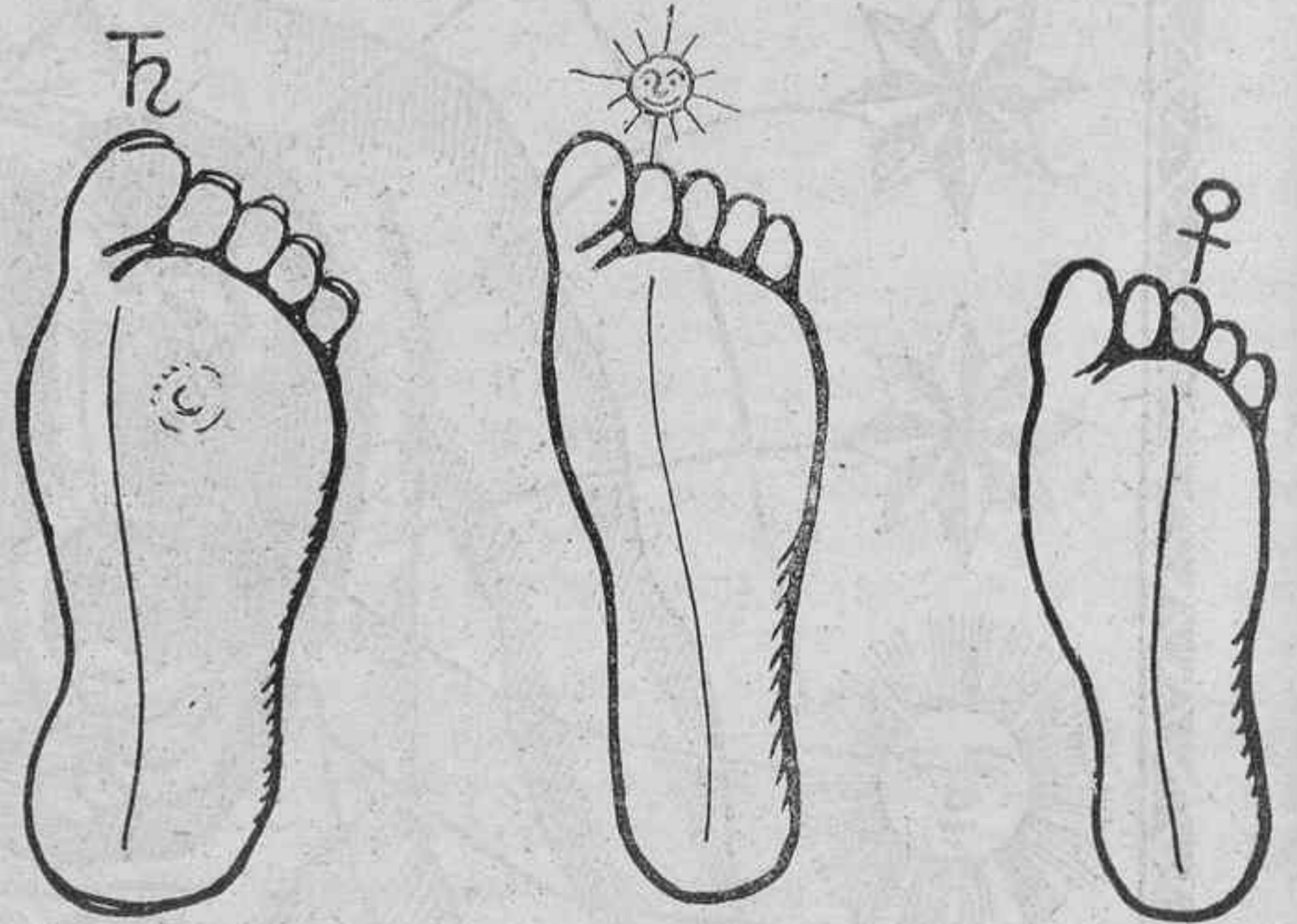
Quedant ben provada la relació existent entre'ls cossos celestes y les plantes dels peus, entrem en materia.

Un peu de persona té, quasi sempre, cinc dits, y cada un d'ells reb una influència planetaria particular, com se dirà: Del *dit gros*, se n'encarrega Saturn; del *segon*, el Sol; del *dit del mitg*, Venus; del que segueix, la Lluna, y del *dit ric*, la Via làctea.

Sapigut això y conegudes les qualitats propies de cada astre, se poden riure vostès de totes les sonàmbules, quiromàntiques, vidents y fins de la madama de Thèbes. Lo passat, lo que està passant y lo que passarà està a l'alcans de la nostra investigació, que

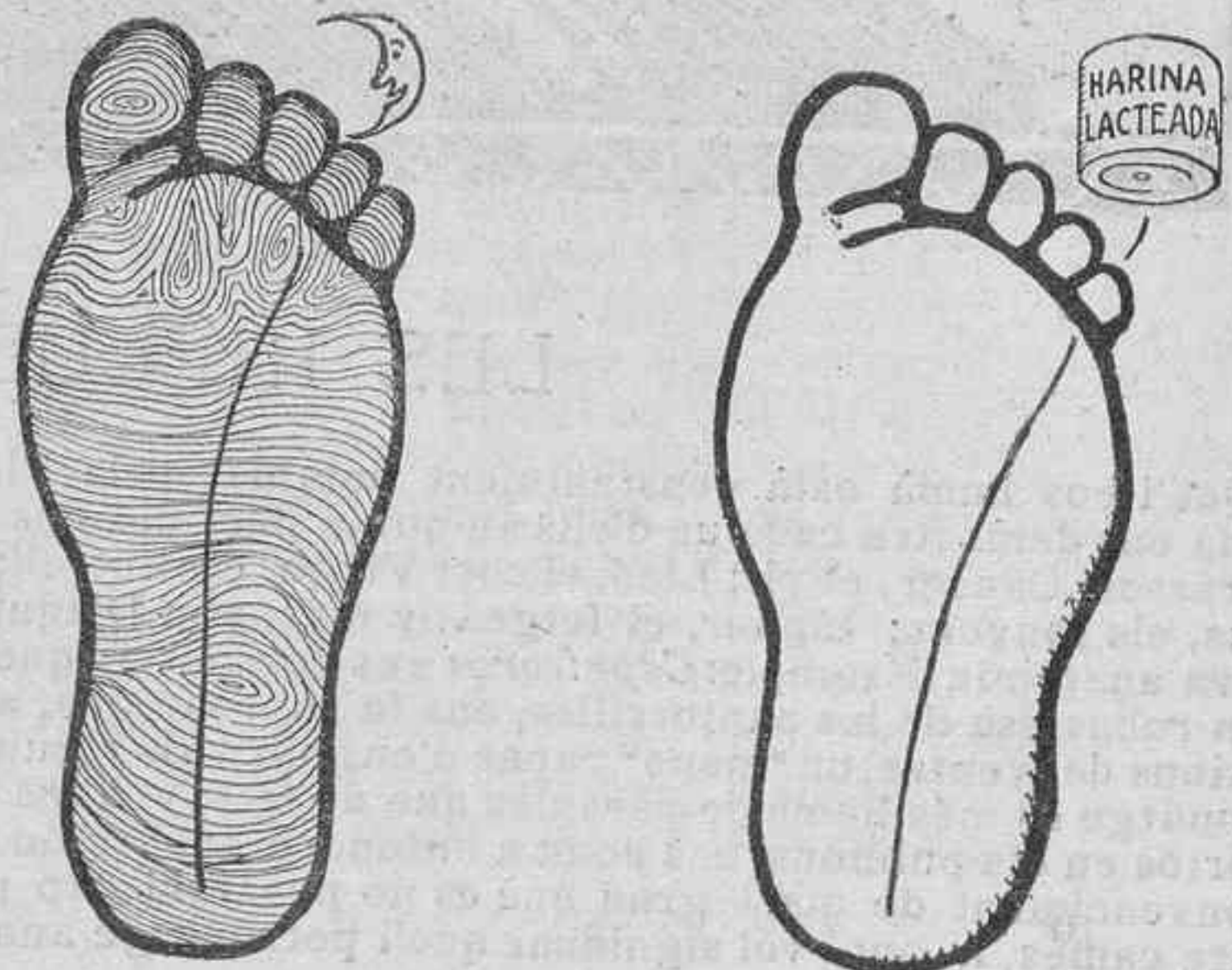
serà certera, fatal, ineludible; s'hi *podrà pujar de peus*. Pera explicarvos millor els arcans d'aquesta meravellosa ciència y pera estalviar-me paraules, anem a la pissarra y fixinse en la primera figura.

¿Veuen? Això es un peu. Damunt de cada dit hi figura el seu signe astrologic; les cinc ratlles, que parteixen del taló en direcció a cada un dels dits figuren les *ratlles de la vida*, les reveladores de l'avenir y de la planeta de cada persona.

Tenim, per exemple, el peu d'en Marial, que, com veuen, reb tota l'influència de Saturn. La ratlla que s' dirigeix al dit gros indica senzillès, amor al treball. Que diguin tots els íntims de don *Julio* si, fóra de l'«home dels taulons», coneixen un home més senzill, més democràtic y que treballi més... per casa seva. Al costat hi veiem un altre peu, el d'en Xavier Viura. La seva particularitat es la marcadíssima ratlla que s' dirigeix al segon dit, demostrantnos un temperament influït pel Sol: esplendor, grans empreses, talent pera sobressortir en qüestions polítiques y eclesiàstiques. Ningú desmentirà que'l Sol ho encerta: en Viura es un esplendorós poeta; gran empresa ratllant en la temeritat fou la memorable estrena de les seves *Flames del goig*, y el seu talent polític y eclesiàstic l'està demostrant avui en els Requetès, ont dona glorioses conferencies.

El tercer peu es un peu femení: el bellíssim peu de la Raquel Meller, digne de les efusions més exaltades. La seva graciosa ratlla camí del dit del mitg ens indica el gran poder de Venus y pronostica que la seva mestressa gosarà de grans luxes y comoditats y serà inspiradora d'amoroses passions. ¿Qui fora capas de predir lo contrari?

Apartemnos d'aqueixa perillosa via y entrem al peu d'en Vallmitjana, influit, segons ratlla que descobrim, pel planeta Lluna. Ens revela aquet peu un caracter fred, reservat, variable y temiblement rampellut. En Franqueza del Principal que es qui ha tractat a l'autor d'*Els zin-calós* darrerament més de la vora, podrà jutjar de la certesa d'aquesta ende-
vinació.

Y tenim, finalment, a la vista el peu imperialista d'en Lerroux. La linia d'aquet peu se dirigeix ferma y precisa dret a la Via Làctea, lo qual ens demostra senzillament que'l seu possessor, de temperament flematic, ha estat sempre y continuarà sent un home de molta *llet*. L'influencia d'aquesta via marca també en els caracters «un rigorisme fins a la crudeltat», lo qual ens obliga a prejutjar, sense temensa d'erro, que don Alejandro, demà que arribés a primer ministre, fora molt pitjor que en Canalejas y que en Maura.

P. DE MANTA POLLOSA

EPÍSTOLA MACABRA

rebuda pel correu interior,

y que tant pot ser un consell, com una amenassa,
com un ignocent infundi

SR. D. J. OLIVA BRIDGMAN.

El vinent dimars, estimat Oliva, farà un any que soc mort.

¿Te'n recordes, carinyós amic meu, d'aquell desagradable dia?

Puntualment, a l'hora de costum, vares presentarte el matí a casa meva.

—Don Domingo:—vares dirme—¿què hem de fer avui?

Y jo, agitat ja per un neguit extrany, que sentia, però que no m'explicava, perquè aquestes coses un no se les explica fins després, vareig contestarte:

—Porto pressa, porto pressa... Haig d'anar a missa a la Mercè... Fan els funerals de la comtesa de Solterra.

Y tu, ab respectuosa amabilitat, vares acompanyarme fins al cotxe.

A les poques hores jeh!, sense saber com ni de quina manera, ja era mort...

Renuncio, bondadós Oliva, a explicarte lo parat que al veure'm d'aquell modo vaig quedarme. Però, comprenent que la cosa era un fet consumat y que allí no hi valien reclamacions ni protestes, vareig conformarme ab la meva sort, pensant que de pitjors se'n veuen en aquesta vall de llàgrimes.

L'endemà al matí, com ja dèus suposar, vareig ferme llegir el diari en el qual tu escrivies.

¡Encara tot jo m'extremeixo d'alegria al recordar les paraules afalagadores que en aquella *Nota personal* me dedicaves!

«August català..., gran patrici...»

—Aquet xicot val totes les pessetes—vaig pensar jo, encantat ab el bombo que'm tributaves.—Ara'm felicito d'haverlo conegut. Es un àliga... Farà carrera.

Però si els mots de la teva primera *nota* m'havien comogut, els que al dia següent vares dedicarme en el mateix diari, en aquell escrit titulat *Sanllehy intim*, jah!, aquells altres varen ferme arribar a concebir l'idea de que val la pena de morir-se pera tenir el gust de sentir-se dir coses tan belles y tan delicades.

De pe a pa el recordo aquell admirable articlet.

Després d'explicar al public que a prop meu hi tenies un

carrec de confiança, contaves algunes anècdotes meves, parlaves d'en Zurdo y de l'Ossorio y Gallardo y'm presentaves davant del món tal com jo realment era, es a dir, com un bon home a carta cabal, incapas de fer mal a ningú ni de negar un favor a un governador civil.

Mes lo que de debó va impressionarme jeh! varen ser aquelles quatre ratlles finals en les que, ab la major formalitat, deies als llegidors del teu diari:

«Detalls minuciosos de sos darrers personals fets, de les últimes paraules creuades, d'intimitats familiars contades, no'ls esmentaré ara, perquè *dintre poc temps ho faré public en forma de llibre.*»

Ha passat un any d'allò—el dia 9 el farà—y ¿vols fer el favor de dirme aont es el llibre que damunt de la meva tomba vares oferirte a dedicarme?

¿No sabs tu que les promeses fetes als morts són sagrades y que'ls que no les compleixen s'exposen a contratemps de varies menes?

Jo jeh! val a dirho, prou m'ho penso perquè no l'has fet, aquell llibre. El dia de la meva mort vares plorar-me; l'endemà vas anyorar-me; al dia següent vas oblidarme... y llestos. Cap al Paralelo falta gent, y a seguir cines, a sentir la Meller, a fer broma ab aqueixes francesetes del *Eden* y de la *Buena Sombra*.

Però això, apreciable Oliva, no pot quedar aixís.

Tres mesos de temps te dono pera que, portante com te correspon, fassis lo que en un document public me vares prometre.

Vull el llibre que'm dèus, y el vull perquè el mereixo, perquè vares dirme que me'l dedicaries y perquè m'agradarà veure les boles que hi claves.

Ja ho sabs jeh!, tres mesos.

Si a mitjos d'Abril el *meu* llibre no ha sortit... sortiré jo.

Sí. Sortiré cada nit y vindré a casa teva a estirarte els peus, mentres dormis, somniant potser ab les barbaritats que hauras vist al *Soriano* o les que hauras fet al *Arnau*.

Entesos jeh!... O el llibre dintre de tres mesos o, desde aquella fetxa, una estirada de peus cada nit.

Tria.

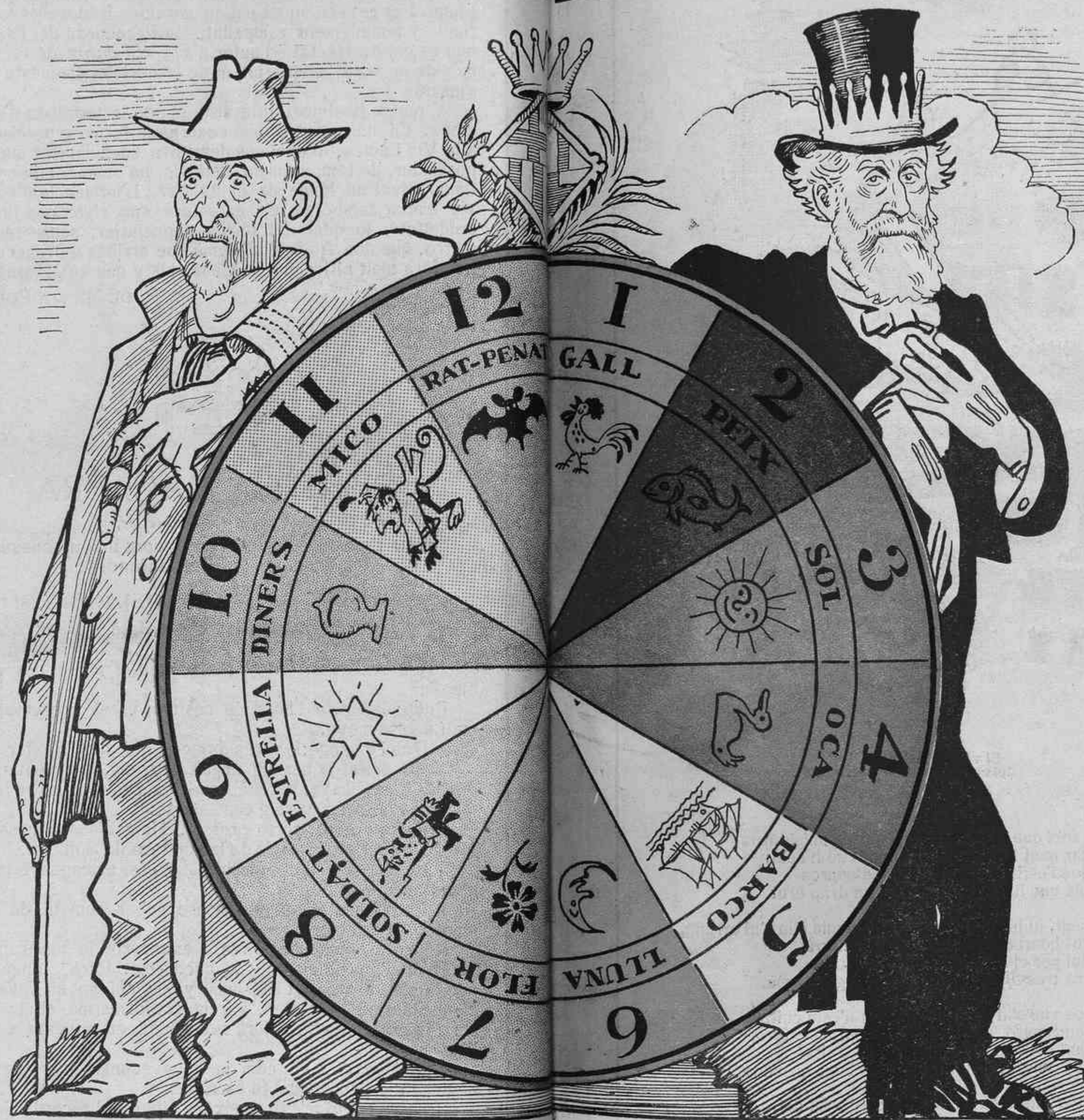
DOMINGO J. SANLLEHY †

SUPERSTICIOSES

—Ai quin pèl fan blanc que té, aquesta gosseta!
—Filla, veuras... Com que la sonàmbula sempre'm deia que tenia una estrella molt negra, vaig decidir canviar d'*Estrella*.

LA RODA DE LA FORTUNA

- 1**
GALL
- Si no't mors y't vols mori, feste matar, creume a mi.
  - Ab salut, feina y humor no has d'envejar per res l'or.
  - Del físic no't fiis massa, perquè't pot sortir carbassa.
  - Tu seras dels decidits quan ploquin taules y llits.
  - Si un està segur que es seu un fill més no sab mai greu.
  - Un dia caurà molta aigua y aniras sense paraigua.
  - Per semblà el cul d'en Jaumet viatjaras molt sovintet.
  - Oh, quina gran alegria si qui jo sé se't moria!
  - Ser sàbi no fa profit; contenta't ab se aixerit.
  - Fiate'n enhorabona, però no'ls fiis la dona.
  - ¿Tens carta de la xicota? No l'obris, que't don pota.
  - En una torre, a Caldetes, cria quatre gallinetes.

- 2**
PEIX
- Instala al Park atraccions y guanyaras molts milions.
  - Consúltaho això a la Lluna, que no'n sab res la Fortuna.
  - A tu no't falta casera; però no hallas quien te quiera.
  - Si han de venir bons y sans, no t'espantim el infants.
  - No patiras de la medula, però hauras de pendre cédula.
  - El democratic tramvia te durà a Gracia algun dia.
  - Si tens filles y les cases riuras lo mateix que'ls ases.
  - Si sabs que no sabs un mot, noi, no ets pas tonto del tot.
  - Ja'ls hi pots deixar dinès... eil si'l firmen pagaràs.
  - Tu esperes ab molt salero algun sobre-monederu.
  - Procura treure la rifa y tracta a tothom de tifa.
  - Uí, noi, abans de morir que te'n toca de patir!

- 3**
SOL
- Si es filla d'un regidó, ja pots dir: «Deu nos en dò!»
  - Ja ho faries desseguida, però penses ab la dida.
  - Un nen pera ser soldat y una nena pel mercat.
  - Un any més tindras cada any... ¿Vols terrible desengany!
  - Aniras a Montserrat si vols esser ben casat.
  - Tindras la satisfacció d'encetà algun meló bo.
  - Tu tens bastanta sapiencia, però't falta experiencia.
  - Els amics porten fatigs; però guarda't d'enemics.
  - Tu rebras un parte urgent dient que s'ha mort un parent.
  - Presenta't per candidat y ves a Cà la Ciutat.
  - El morir no't fassi por; lo trist es sufrir dolor.
  - Tu la riquesa tindras sempre més enllà del nas.

- 4**
OCA
- Un y un fan dos, cert es; mes un y un poden fer tres.
  - Si no hi poses tap o aixeta, ja't dic que faras brometa.
  - Veuras els lloguers molt alts y molt baixos els jornals.
  - Sí, bastant llarg el faras el dia que't moriras.
  - Ara plores? No'n faig cas. Quan te casaran riuras.
  - Tens el cap molt botarut? Ets un tonto y un barrut.
  - Si l'amic té el cabell roig val més que't fiis d'un boig.
  - La noticia que tu anheles es saber que has tret mil peles.
  - Si ets casat, vivint en pau; si ets solter, gastant cacau.
  - Ab diners y una querida, vès qui se'n va de la vida!
  - Tu tindras una fortuna, però... allà dalt, a la Lluna.
  - Com que ab ella has de casarte, no vui desilusionarte.

- 5**
BARCO
- Vès a mi que se me'n dona! Es cosa de tu y ta dona!
  - Quan ja't moriras de vell... veuras pel món cada pell!
  - L'automobil de les cames te durà pels panorames.
  - Si ets pare y te ve una mossa, quina alegria més grossa!
  - Del que sabs no te n'alabis, que alabarse no es de sabis.
  - T'has de fiar dels més vells, que donen millors consells.
  - Carta. De qui?... T'ho diré. D'un que li diuen carté.
  - Tenir la conciencia neta y no deure cap pesseta.
  - Ta vida serà molt llarga, ara dolsa y ara amarga.
  - An els pobres d'esperit mai el diné ha protegit.
  - Si la domestiques be serà tal com ha de sè.
  - Si ets dona veshi depressa; si ets home, no t'interessa.

- 6**
LLUNA
- Finca't al Passeig de Gracia y no temis cap desgracia.
  - Per ferlo ab luxe com cal primer feste concejal.
  - Els alegrois que tu tens no't passen pas de les dents.
  - En cap cap cab lo que cab a dintre del teu gran cap.
  - Un amic deixa de serho aixís que's mostra embustero.
  - Tu *Las Noticias* rebras... però abans t'hi suscriuras.
  - Casarte ab una pubilla que't sàpiga omplir l'armilla.
  - Moriras aviadet y de cara a la paret.
  - Si't cases ab la Modesta la bossa estarà de festa.
  - Riça, si no en patacons, al menos... en ilusions.
  - Hòm casat, burro espallat... quan no es bou predestinat.
  - Un es poc y dos són massa, ab això, fiento y catxassa.

- 7**
FLOR
- Un viatget a l'Havana... si hi tens fio y tens galvana.
  - Tu tingues pau a la llar y ben alegre has d'estar.
  - Sembles tonto, però conto que no tens cap pèl de tonto.
  - Mentres no pateixis gana, d'amics y amigues... demana!
  - Tu rebras una postal que't donarà un sobressalt.
  - Feste estimar d'una dona que sigui aixerida y bona.
  - Per viure pobre y xacrós, faras be de tocà el dos.
  - Es magreta, prò veuras com aviat l'engreixaras.
  - Pel teu gust tu t'casaries deü cops cada quatre dies.
  - Si cada fill porta un pa, tu fleca podras plantà.
  - Serà desgracia pels teus si, al morir, no'ls fas hereus.

- 8**
SOLDAT
- Si t'ho sabs pendre a la fresca tindras molts ratos de gresca.
  - Catastrofic tu seras si ab catastrofics te fas.
  - Amics politics tindras que't faran un pam de nas.
  - Què rebras?... jo no ho sé pas; però de rebre... rebras.
  - Busca un empleo decent a dintre l'Ajuntament.
  - Això depèn dels disgustos, de les penes y dels sustos.
  - Tu tens talent de debò? Doncs sempre seras pastó.
  - Alegra't, noi; té un cor d'or... Te li pots empenyà el cor.
  - ¿Casar de conveniencia? Pobre cor, quina sentencia!
  - N'has de mirar de tenir tants com puguis mantenir.
  - Patiras grossos tormentos si't fas ab tots els parents.
  - Viatja, sí; però, per Deu, no vagis gaire a Manlleu.

- 9**
ESTRELLA
- Si vius ab l'esquena dreita, ho seras més que en Gambetta.
  - Bravo, noi!... Te felicito! *¿Què amicos tienes, Benito!*
  - Una carta dels parents dient que ja esmolten les dents.
  - No carreguis massa el ventre ni t'engresquis per cap Centre.
  - Ab el teu genit actiu moriras de massa viu.
  - La fortuna d'un Rothschild molts cops sols depèn d'un fill.
  - Es la noia que t'estima ni molt grossa ni molt prima.
  - Si ab la sogra tens de viure, aprofita't de ser lliure.
  - Bastants, però fent brometa, y tots fora de caseta.
  - Les factures del teu sastre te daran més d'un desastre.
  - Si't colagues de viatjant podras viatjar bastant.
  - La ciencia de tot progrés: saber riure's dels demés.

- 10**
DINERS
- Surt més car un bon parent que pas un amic dolent.
  - Vaia unes preocupacions! No escriuen?... Es que estan bons.
  - No't preocupis de res, no més que de fé el pagès.
  - Si al rector has d'hereda, per ell pots morir demà.
  - Si el teu genit actiu moriras de massa pelat.
  - Si acas se pinta, la mossa, tant pot ser negra com rossa.
  - Si t'empenyes en demà, a mi si que rè m'hi fa.
  - Si'n tens tretze, fóra apuros, l'Arcaide't darà cent duros.
  - Els politics ideals te daran més d'un trabaio.
  - Si tens palco an el Liceo podras ferne de *recreio*.
  - l'Alegria que't vindrà quan te sentis dir *papà!*
  - Si ets discret y bon minyó riute del gran Salomó.

- 11**
MICO
- No esperis res, creume a mi; es lo millor que't puc di.
  - No t'enredis en cap plet y viuras molt satisfet.
  - Ab bons governs, oih, viurem més anys que Matussalem.
  - Tindras un gran capital, però en paper d'ideal.
  - ¿Què'n treuras que sigui maca, si serà una euga a l'estaca?
  - Com que no m'has d'escoltà, ho deixo a la teva mà.
  - Si ets de rassa cunillera lloga dides y ninyera.
  - Sufriras un gran trastorn quan no't fiin pa en el forn.
  - Sí, noi; tu aniras a Suissa o be a la Porta-ferrissa.
  - Quan per tu ella dongui el sí, una alegria sens fi.
  - Tu procura tenir rals, que ja sabran lo que vals.
  - Les amigues de la dona, molt xerrar, prò cap de bona.

- 12**
RAT-PENAT
- Molta canalla, si logres que la mantinguin els sogres.
  - Tant es que riguis com ploris, has de viure fins que't moris.
  - Estalvia, que tindras tot lo que estalviaras.
  - Dèu teni un nas, de segú, a la cara, igual que tu.
  - Tu't casaras a les bones quan ja estiguis tip de dones.
  - Vesne a buscà un a París y que no sigui estantís.
  - Tu tindras una gran pena si vols un nen y't surt nena.
  - En un barco dels de vela descambiaras mitja pela.
  - Si disposes de grans bens, l'alegria ja la tens.
  - Val més ser tonto ab salut que no pas gran saberut.
  - Si saben que tens xinxons tindras amics a trompons.
  - Lo que molt prompte rebras es el recibo del gas.

Preguntes que poden ferse a la Roda de la Fortuna

- Viurè molt o poc?
- Serè pobre o ric?
- Com es la persona que m'estima?
- Me casarè tard o aviat?
- Tindrè gaires fills?
- Quines desgracies sofrirè?
- Farè algun viatge?
- Quines alegries me vindran?
- Serè sàbi o tonto?
- Puc fiarme dels amics?
- Rebrè noves aviat?
- Què haig de fer pera ser felis?

Instruccions

Escullida la pregunta, tancareu els ulls y fareu voltar el dit xic (ha de ser el xic) per damunt de la roda, defurantlo quan vos sembli. El número que resulti assenyalat vos indicarà la columna de respostes que haveu de buscar, y allí, en el número corresponent a la pregunta que hagueu fet trobareu la resposta.

EXEMPLE: Teniu ganes de saber *¿Serè sàbi o tonto?* que es la 9.na pregunta. Si el dit s'atura en el número 4 (Oca), cercareu en la columna número 4 (Oca) el número mateix que porta la pregunta (que es el 9), y allí veureu contestat:

¿Tens el cap molt botarut? Seras un tonto barrut.
(Y no val a senyalar.)

BARCELONA FUTURA

El veritable destí
del casal d'en Milà y Pi.

GITANADA

Es tant lo que procuro per la Capital meva
que he fet moltes consultes per sebre el seu Destí,
y al fi he trobat un *paio* dels quins fumen la breva
que, pagantla nosaltres, sols ens toca escupí.

Sabent el que cercava, m'ha dit tot campetxano:
—Si hi ha bona propina jo el posaré al corrent.—
Y al veure que a l'armilla duia la mà, el *gitano*,
parant les seves dugues, ha prosseguit dient:

—La pobre Barcelona fa temps que està sumissa
pels desenganys que porta y el mal que d'ella han dit;
tothom diu que l'estima y cap la fa felissa;
de pretendents n'hi sobren, mes cap es bon partit.

La volteja un fulano que va vestit de negre
que diu que es moralista y sempre hi va ab sermons,
perquè deixi depressa la seva vida alegre
y sols rumbegi en temples de Deu y en processons.

Si pogués ell ser l'amo jo crec que a aquestes hores
la Meller y Escribano tindria en un convent,
perquè segons confessa les troba *superiores*
y creu que allí estarien dintre del seu ambient.

També la volta un *paio* que be prou l'amanyaga
per més que es un subjecte dels més esbojarrats,
puig que molts cops, la pobre, després que'l gasto paga,
l'amenassa ab cremarla per tots quatre costats.

Hi ha un soci que hi rodeja carregat de mils duros
que ensenyar molt les barres tot sovint se li acut;
aquet diu que l'estima, que la treurà d'apuros
prò'm sembla que li renta la cara ab un drap brut.

Y, finalment, hi ha un jove, que's veu que ella s'hi arrima,
perquè es tot honradesa y es forsut esquerrà,
que res li dol per ella perquè de cor l'estima,
prò els altres tres li priven de que obtingui sa mà.

D'aquestos que s'hi oposen tant ella n'està cuita
que, com nou Samsó, un dia farà un suprem esforç,
y enderrocant el temple farà d'ells una truita
perquè el pas no obstrueixin dels seus bons aimadors.

¡Ai fill meu! t'asseguro que ella, de dia en dia,
recobra noves forces pel baf de llibertat
y un cop recuperada ja tota sa energia
veuras com per les rates sabrà trobà un bon gat.

No dubtis pas d'aquesta verídica planeta,
puig sé que tu l'estimes y això't deixa content;
allarga la propina, no't dolgui una pesseta,
que es el primer cop, *paio*, que'l meu llavi no ment.—

Vaig darli lo que duia, content d'aquet fulano,
per veurhi en ses paraules molta sinceritat.
¡Que fora bell—pensava—si acas aquet *gitano*
parlant de Barcelona no hagués *gitanejat!*

MARTÍ REVOLTÓS

MOTOPOSCOPIA

La motoposcopia es una ciència y un art dels que no fallen.
La motoposcopia es l'art y la ciència de coneixer el per-

vindre dels homes y de les dònnes per medi de les ratlles o arrugues que tenen en el front.

Set acostumen a ser aqueixes ratlles o arrugues que atravessen el front horitzontalment, de banda a banda.

La més alta s'anomena ratlla de Saturn; la segona, de Júpiter; la tercera, de Mars; la quarta, de Sol; la quinta, de Venus; la sexta, de Mercuri; y la setima, que es la més pròxima als ulls, de Lluna.

SIGNIFICAT DE LES RATLLES

Explicuem la significació parcial d'aquestes ratlles o arrugues profètiques:

La ratlla de *Saturn*, que es la més alta, indica constància y paciència.

La segona, la de *Júpiter*, marca honors, fortuna.

La de *Mars*, audàcia, despreocupació (*barra*).

La de *Sol* senyala la ciència de la vida; saber viure.

La de *Venus* indica amors desenfrenats, passió insana.

La de *Mercuri*, imaginació feconda y eloqüència.

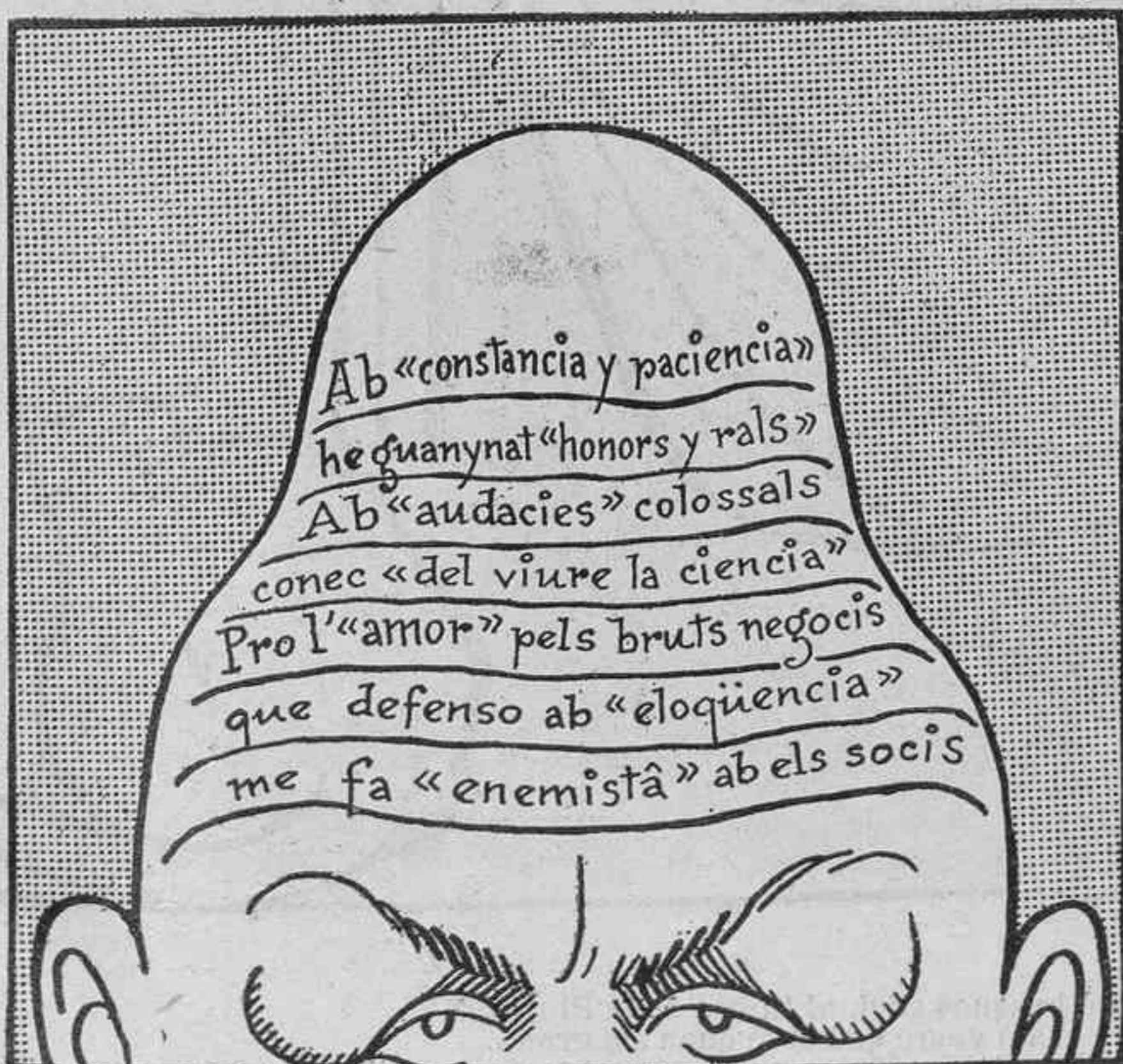
La de *Lluna*, finalment, anuncia melancolia, tristesa, disgustos, enemistat.

CAS PRACTIC

Tenim a la vista un front prou conegut de tothom pera que pugui inspirar desconfiansa la prova, el cas practic de motoscopia que anem a donar als llegidors.

Heusaquí, un front que, pel que sab *llegir arrugues*, porta escrit el llibre del destí del seu propietari.

El porta escrit, clar, concís, intel·ligible com en un cartipas del nou:

El Llonguet Ideal

Preambul.—Antecedents historics.—Aparició del «Llonguet».—Supressió dels Consums y millorament dels problemes social y economic.—Equilibri sexual.—El Matrimoni y el Divorci.—El vestit y el calsat.—Els ulls de poll y altres materies.—Evolució y Revolució.—Triomf definitiu del «Llonguet» y implantació necessaria del Socialisme practic.

El defici latent, les inquietuts de les ciutats que's modernisen; les idees dels homes saberuts; la cridoria d'indoctes multituts y l'esfors dels ingenis, cristallisen en invencions sensacionals que, a cop calent, semblen butllofes; però, després, alambicades, netes, polides y pelades de les materns ancestrals pellofes, són coses pràctiques, lleis especials per conduir pobles o arrencar caixals.

Una d'aquestes invencions que ja en el temps dels Faraons —y molt abans— preocupava; que ha enterbolit per milions intel·ligencies fortes d'humil bressol y de sang blava entre marmites y retortes, era el secret d'un aliment vigorós y economic, suficient pera nodrir la pobre Humanitat dotada d'un ventrell sense pietat y que, ab el nom de *gana*, coneix la malaltia més mal-sana.

Mercès a provatures infructuoses y altres de més felisses, més sortoses, molt aviat el secret no serà tal; apareixent, com iris de justícia, el «Llonguet Ideal»:
¿Què serà això? La pasta alimenticia ja de molts anys preconisada com un cèlebre invent, prò, aquet cop, corretgida y presentada com pugua demanà el més exigent.

La seva aparició, que a Barcelona ha d'operà un gros cambi de costums, de bell antuvi veureu com dona al problema social un cop terrible, boi, portant com a quia indefectible, la supressió complerta dels Consums.

Ni pa, ni vi, ni oli, ni gallina,
ni cacau holandès;
ni Maggi, ni mantega, ni sardina,
ni res!

Si avui el qui s'atipa de verdura ja's torna tendre com una criatura, quan s'alimentin ab *llonguets ideals* seran les criatures, angelicals; y, aprenent a servir-se de costums senzilles, sobran les culleres y forquilles. La vida serà facil, sense'l vici de la ditxosa *teca*. Del nou producte alimentici, ab lo que val una mongeta seca se n'obtindrà un *kilowatery*, —com si diguessim: tiberi per deü persones com cal y un regidor radical.—

Aquet novell sistema nutritiu serà també una clau extraordinaria per moderar l'abús generatriu, sobre tot en la classe proletaria.

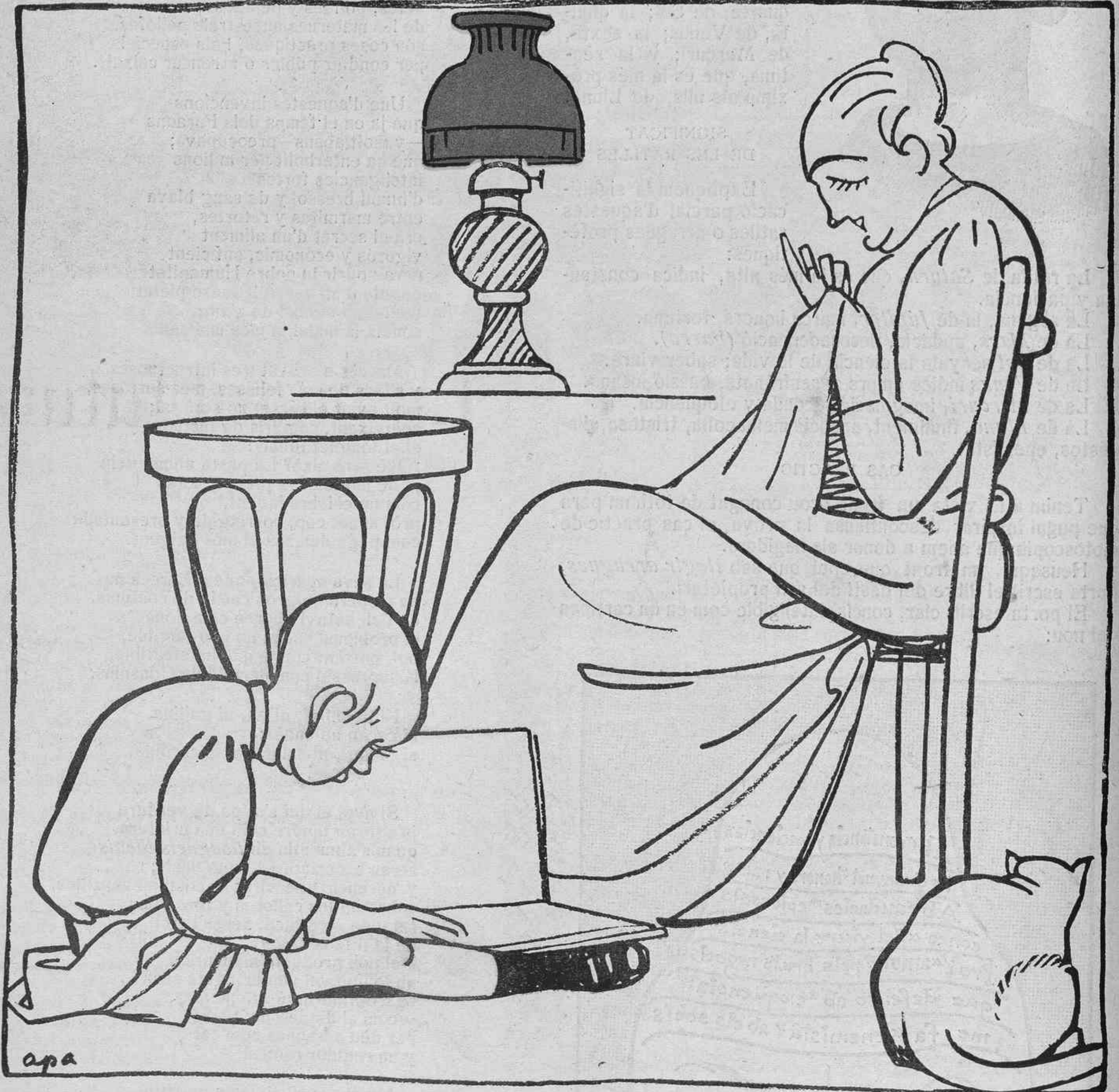

Y el matrimoni, que son mal deriva
de la seva funció més substantiva,
podent equilibrarse, a discreció,
consum y producció,
serà una regular cooperativa,
un negoci rodó;
un amable consorci
que allunyarà la sombra del divorci,
boi esperant un nou invent que pugui
alleugerir altra càrrega feixuga:
—el vestit y el calsat—
aquestes dugues prenyes,
o millor dit, dos trastos
que mouen tan soroll,
y serveixen no més per crear gastos
y fer sortir durícies y ulls-de-poll.

L'evolució que'l nou «Llonguet» suposa,
tindrà, naturalment, bastants contraris.
Pel fet de suprimirse bona cosa
de les enfermetats,
metges y apotecaris
com un sol home revolucionats,
procuraran alsar nombroses colles
d'adroguers, y fondistes, y plats-y-olles,
entonant l'himne dels perjudicats.

Però, d'entre les turbes cridaneres,
enlairantse el «Llonguet» triomfalment,
per damunt de les rasses y fronteres
escamparà Salut, Pau y Aliment.

PEP LLAUNÉ

ESTRELLES AB COACCIÓ

—Què busques aquí, al Llibre de la Planeta?
—Mirava a veure què seré quan sia gran...
—Ja t'ho diré jo: Betes-y-fils, com el teu papa.

La pietat futura

La nena era gentil y la vella era noble;
 en els ulls de l'infant brillava el pervenir.
 L'avia baixava el front gravit del vell sofrir,
 ont moria el passat llunyà de tot un poble.

La montanya era un bosc poblat d'estatues blanques.
 La ciutat y la mar nadaven dins clarò.
 La velleta y l'infant, sota un dosser de branques,
 eren un alt moment de transfiguració.

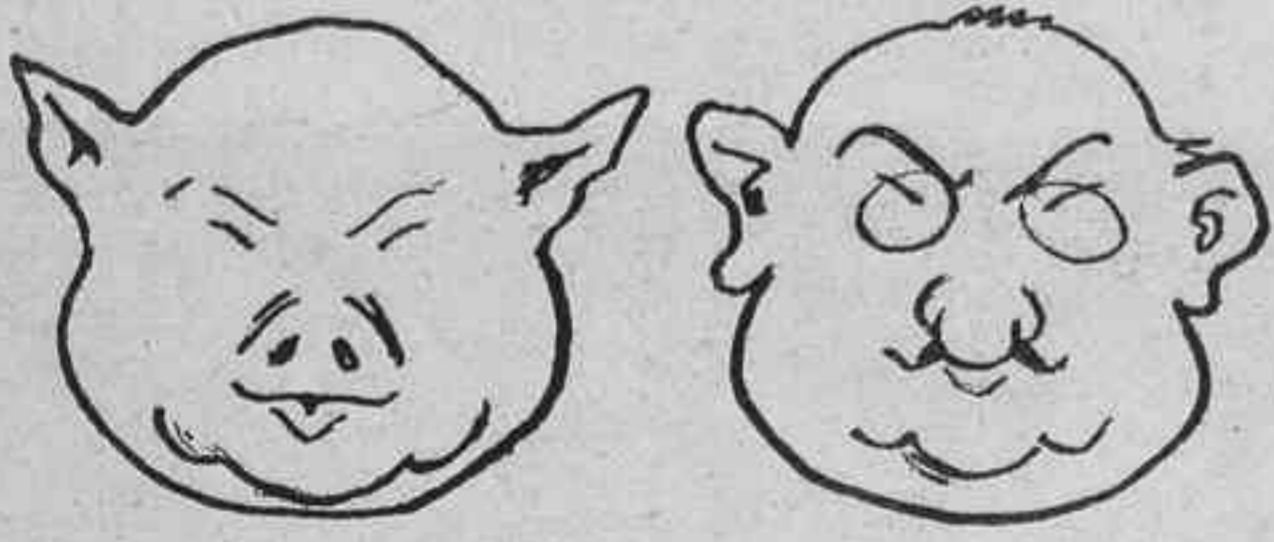
La vella, alsant al cel les profètiques mans,
 suscitava a l'entorn les ombres divagants
 que encenien son ull d'una terror estranya...

Passà entre'l cabell ros la mà, calmosament,
 y ungint del propi foc l'infantil pensament,
 digué: « Temps era temps, que en aquesta montanya... »

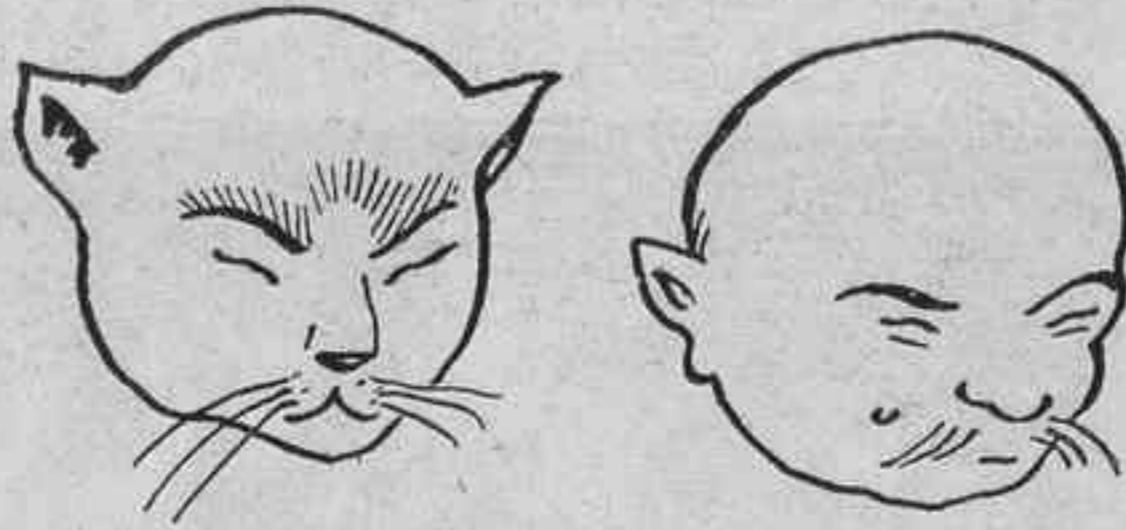
GABRIEL ALOMAR

Amyc.

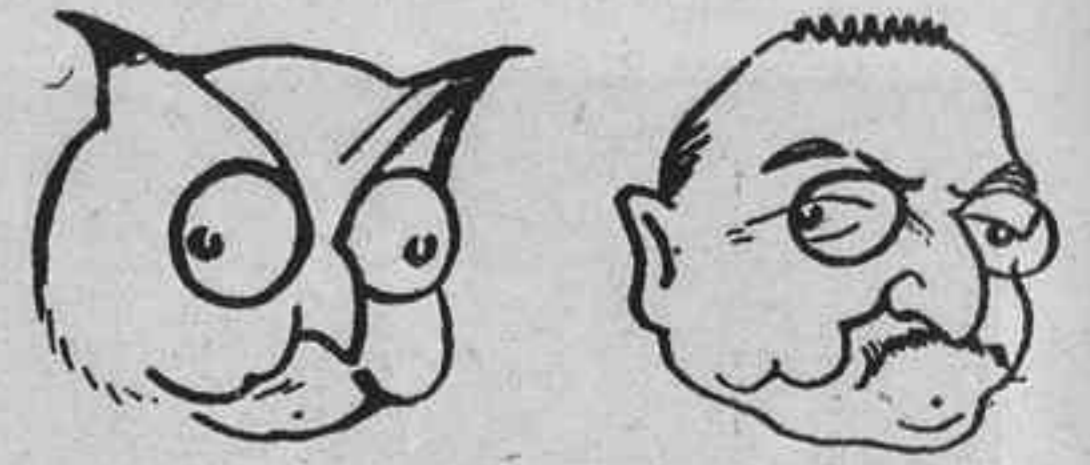
SEGONS TEORIA DEL GRAN FISIOLEG, PORTA LES BESTIOLES QUE TENEN CARA DE PERSONA, TAMBÉ AB EL TEMPS S'HI PODEN ARRIBAR A SEMBLAR MORALMENT

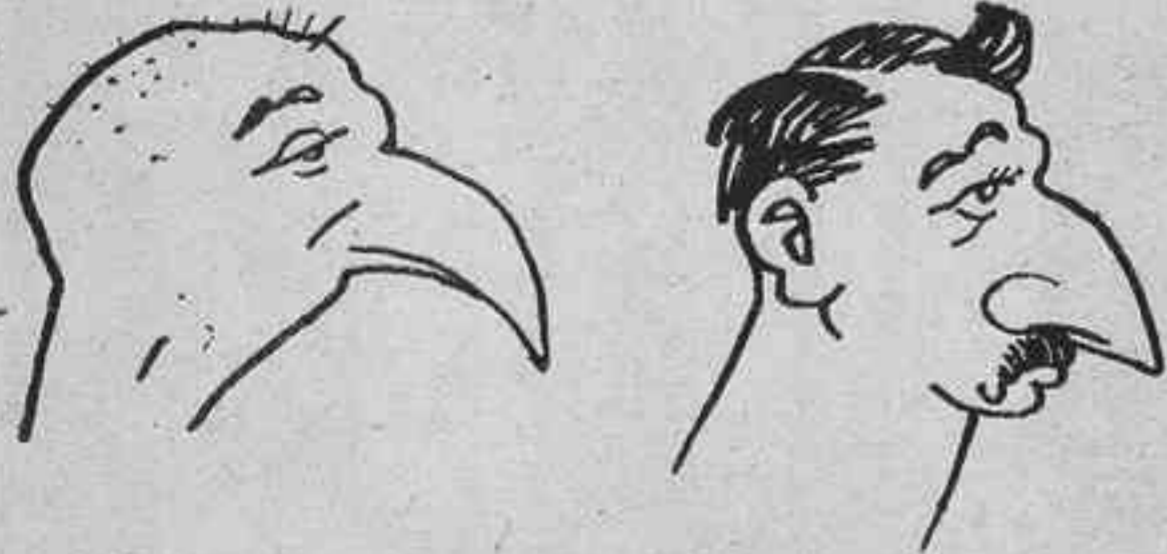
De modo que un garrinet... pot arribar a embaucador de pobles.

Un gat masqué... a ex-arcalde.

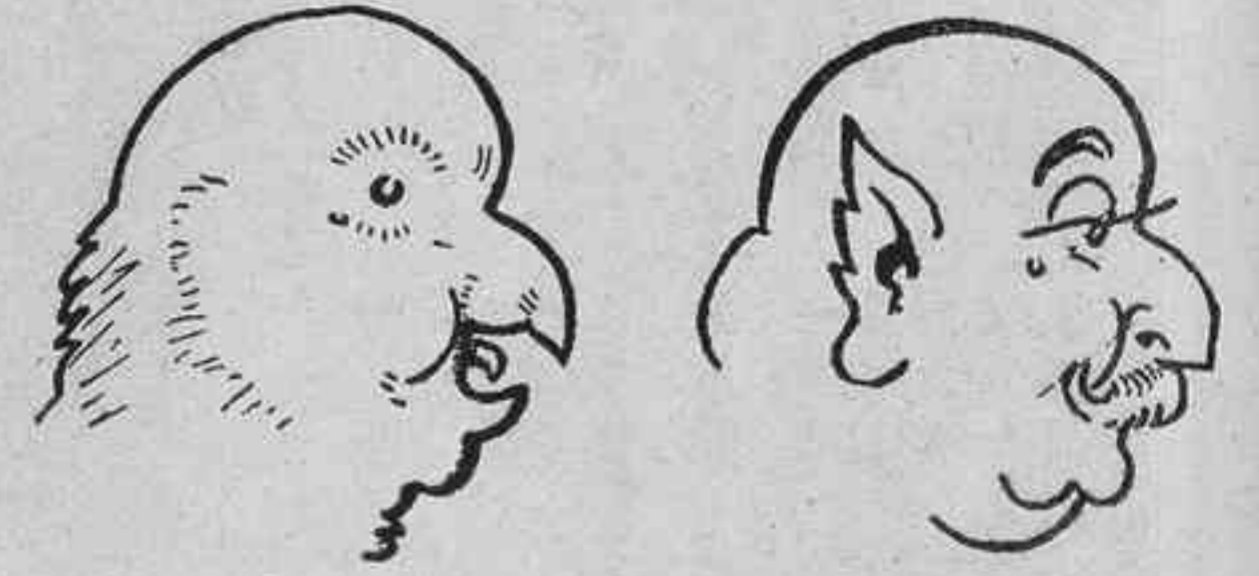
Un mussol... a president de qualsevol Unió.

Una àliga mansa... a senador.

Un gall anglès... a primera autoritat civil.

Un lloro mut... a empresari.

GLOSARI

DIALEG

(L'ESCENA A CASA D'UNA TIRADORA DE CARTES)

SENYORA PONA.—SENYORA MADRONA

SRA. PONA.—Senyora Madrona: avui vinc per un pas molt serio. Necessito les «cartes» a tota pressa.

SRA. MADRONA.—Digui, que estic a punt.

SRA. PONA.—Crec, senyora Madrona, que hi ha una persona que'm vol mal, y voldria saberho de cert, pera fer... lo que's tingui de fer...

SRA. MADRONA.—Aviat ho sabrem... Espases, bastos... copes. Sí, senyora: li volen mal.

SRA. PONA.—Ja m'ho pensava. El cor mai m'enganya. Voldria cerciorarme de si aquesta persona malèvola podria ser una veïna. No es que ho sàpiga, però ho sospito.

SRA. MADRONA.—Copes, sí, senyora, són copes. La que li vol mal es la veïna.

SRA. PONA.—No'm podia errar. Es la del quart pis.

SRA. MADRONA.—El quatre de copes. És la del quart pis.

SRA. PONA.—Ara voldria saber si la tirria que'm té la veïna es perquè el seu home'm visita a les hores que estic sola a casa.

SRA. MADRONA.—Esperi's un xic. Surt l'as d'oros. Aquest home l'estima...

SRA. PONA.—Me'n dona proves.

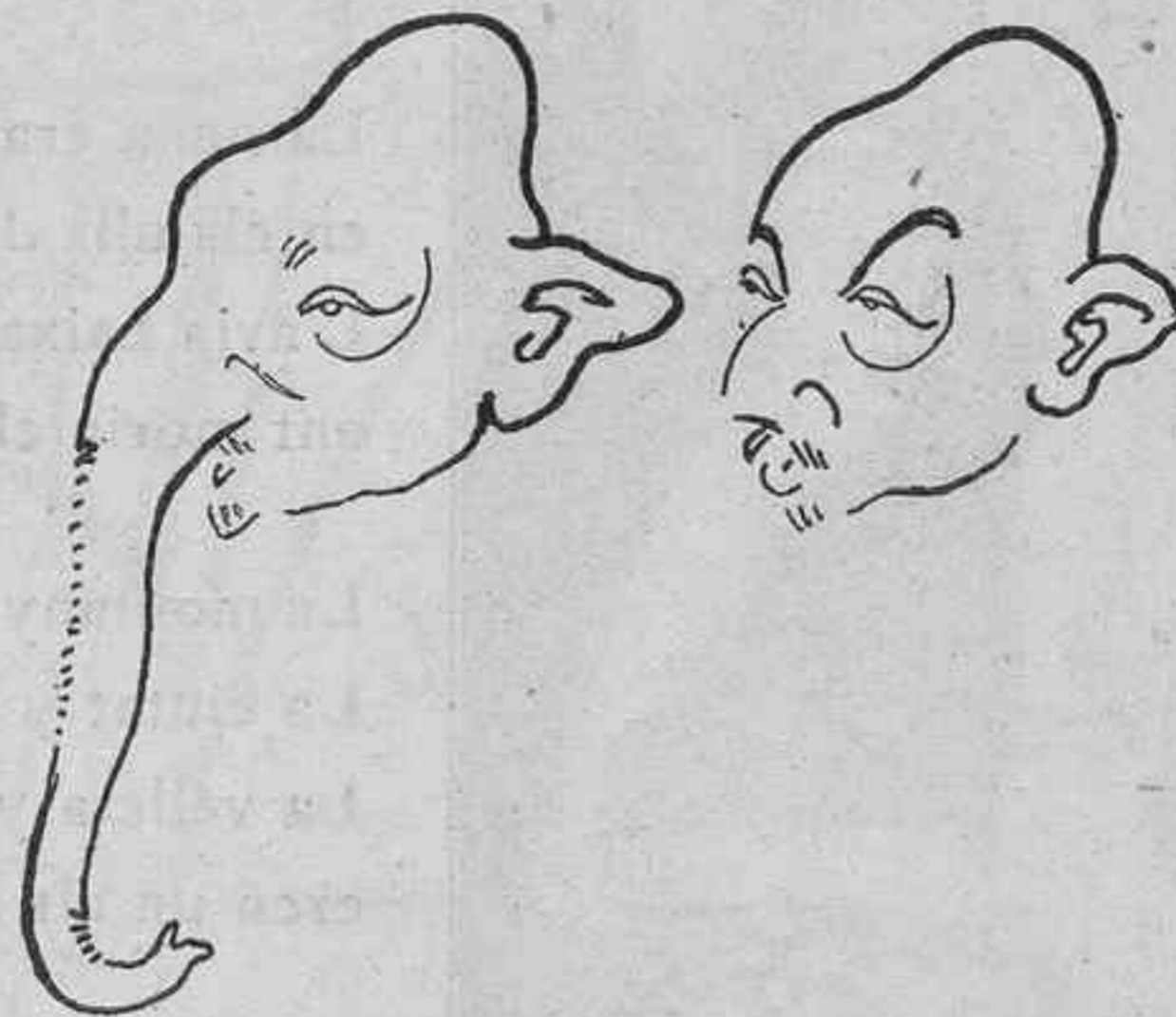
SRA. MADRONA.—La visita de nits.

SRA. PONA.—Y devegades de dies.

SRA. MADRONA.—Li ha fet molts regalos.

Una somereta... a diputat a Corts.

Y un elefant... a regidor barceloní.

SRA. PONA.—No es escas.

SRA. MADRONA.—Y per això la seva veïna està queirosa de vostè, y d'ell, y de la parella.

SRA. PONA.—Sab que lo que'm diu me deixa sobtada? No s'ha errat ni d'un sol detall. Sí, senyora: li faltem des del Desembre va fer un any...

SRA. MADRONA.—Des del Desembre cap al tard.

SRA. PONA.—Y com ho sab tot això?

SRA. MADRONA.—Ho diuen les cartes. Ja veu que vostè no m'ha dit res. Y encara que'm digués no la creuria. Les cartes tenen doble vista.

SRA. PONA.—Doncs, ja que tenen lo que... diu, una pregunta, per acabar... An aquesta veïna malèvola, li podria donar una beguda?

SRA. MADRONA.—Vol dir copes?

SRA. PONA.—Vull dir metzines.

SRA. MADRONA.—Consultemho. Surten sempre copes. Emborràxila ab vi barato!

SRA. PONA.—Y si no vol beure?

SRA. MADRONA.—Vàgili faltant. La beguda vull dir faltarli. Encara vol més beguda que pèndreli l'home de nits, y de dies, y a totes hores?

SRA. PONA.—Jo no li prenc: li guardo.

SRA. MADRONA.—Doncs guàrdili, y quan se cansi deixi'l anar.

SRA. PONA.—Aixís ho faré. Quant he de donarli?

SRA. MADRONA.—De les cartes són dos duros, y de voluntat... lo que vulgui...

SRA. PONA.—Moltes gracies, senyora Madrona. M'ha tret un pes del damunt!

SRA. MADRONA.—Vol dir el veí?

SRA. PONA.—Aquet mai!

SRA. MADRONA.—Guardi'l tot el temps que pugui, que en aquet món avui hi som, y quan som velles es com si no hi fossim!

SRA. PONA.—Passiho be.

SRA. MADRONA.—*Que Deu li pagui.*

SRA. PONA.—*Són els dos últims que'm quedaven, però al menos me'n vaig descansada.*

XARAU

TELÓ ENLAIRE

Si al teatre voleu anar,
y no sabeu quin triar,
volteu la «Roda»

que en les dos planes del mitg
s'ofereix al franc desitg
dels ambiciosos.

Si us surt l' 1, y no vos sab mal,
podeu anà al *Principal*,
que hi fan comedia.

Si es el 2, ja no cal dí,
aneu al *Liceu* y allí
sentireu òpera.

Si el dit se us atura al 3,
al *Circo Barcelonès*,
que allí hi fan *cinia*.

Si es el 4, tant-se-val,
al carrer de l'Hospital,
a cà'n *Romeia*.

¿Que es el 5? Ben diligents
cap a *Novetats* corrents,
sense tardansa.

Si es el 6 el que ha sortit
haveu de pendre el partit
d'anar al *Tivoli*.

Si per cas vos surt el 7
se'n aneu de dret a dret
cap a *Eldorado*.

El 8 vos indicarà
que haureu d'anà a disfrutà
al teatre *Apolo*

Si el dit assenyala el 9,
com si us empaités un bou,
feu cap al *Comie*.

Si, per contra, surt el 10,
cap al *Español* aneu
a matà el rato.

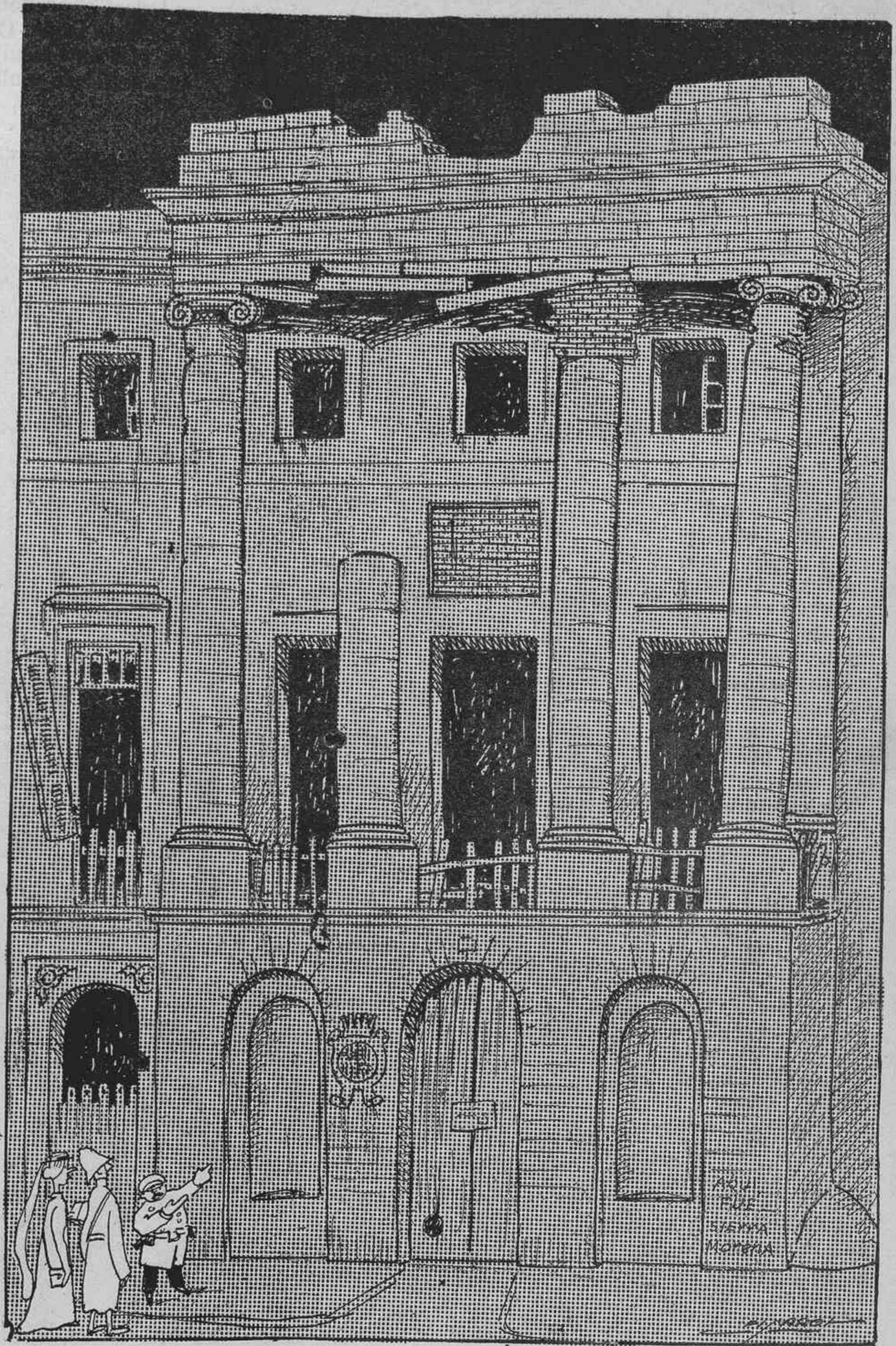
Y el 11, us dirà be prou
que haureu d'anà al teatre *Nou*,
que hi fan sarsueles.

Si es el 12, y be vos plau,
podeu anà al teatre *Arnau*,
que hi ha la Meller.

¿Eh quin joc més divertit?
Si us agrada, tot seguit
podeu ben ferlo.

—
Ja que avui l'art es ben mort,
si voleu anà al teatre,
creieume, feuho a la sort...
ique tant-se-val l'un com l'atre!

O. VILELLA

LA CASA DE LA VILA

Lo que'n quedarà d'aquí a pocs anys.

RINOMANCIA

ART DE CONEIXER EL PERVINDRE DE LES PERSONES
SEGONS EL NAS QUE TENEN.

Si la cara es l'espill de l'ànima, el nas es el qui dona caracter a la fesomia. El nas es l'expressió de la vida; una cara sense nas es com un cap de mort; com una fàbrica sense xemeneia, un barco sense pals o un pedestal sense una estatua. Desconfieu de l'home que no tingui nas, o que'l tingui xato. Un nas gros es un signe de superioritat en tots els esta-

ments. Jo us convido a que contempleu les imatges, efigies, o retrats dels grans homes: matemàtics, polítics, artistes, aventurers, reis, papes, homes de ciència. Mireu-los el nas. ¿Quants ne trobareu de xatos? Tots, o quasi tots, ostenten una superba tarota.

Entre'ls toreros, ¿quins matadors de fama han sigut xatos? Recordeu, en canvi, quants picadors, banderillers y peons xatos hi han hagut y existeixen encara.

Y si entrem en el món de la criminalitat, si poguessim contemplar bon nombre de fitxes antropomètriques, veuríem que'ls xatos predominen en els crims brutals, impulsius (assassinats y homicidis cruentos, violacions, etc.), mentres que'ls de nas gros predominen en els crims d'astúcia, de càlcul, de premeditació (falsificacions, estafes, envenenaments, etc.).

Les besties de més intel·lectualitat tenen el nas gros (elefants, gossos, cavalls), y no dic res del mico, perquè, si l'acoblem a l'home, seguint les teories de Lamarck y Darwin, ens resultarà que es més xato que'ls hotentotes, això es, un negre degenerat. Y tothom sab que en ordre de civilització (cultura cerebral), les rasses humanes segueixen aquesta escala descendent: rassa blanca, rassa groga, rassa negra. En altres termes: a més civilització més nas.

Dins de la rassa blanca, la varietat jueva, la més astuta, la més traficant y acaparadora, la que avui s'ha fet mestressa dels mercats; y, ab els mercats, dels quartos; y, ab els quartos, del poder, té la característica del nas gros, ganxut, aguilenc. Mai veureu que us pintin un jueu xato.

Es innegable que dins de les ordres religioses cap altra

ha lograt el predomini, la vitalitat y la forsa que té la Companyia de Jesús. Doncs be, jo us commino a que'm digueu si heu vist cap jesuïta xato, mentres que de frares y de capellans de missa y olla'n trobareu a cents ab aquell defecte.

De nassos grossos n'hi han, emperò, de molta mena. De rectes y afilats com tallapapers, de corvos o de lloro, y de botaruts, deformats, amples, torts, punxaguts, embolats, etc.

Els nassos regulars, rectes y sens defecte, per regla general no corresponen a esperits superiors.

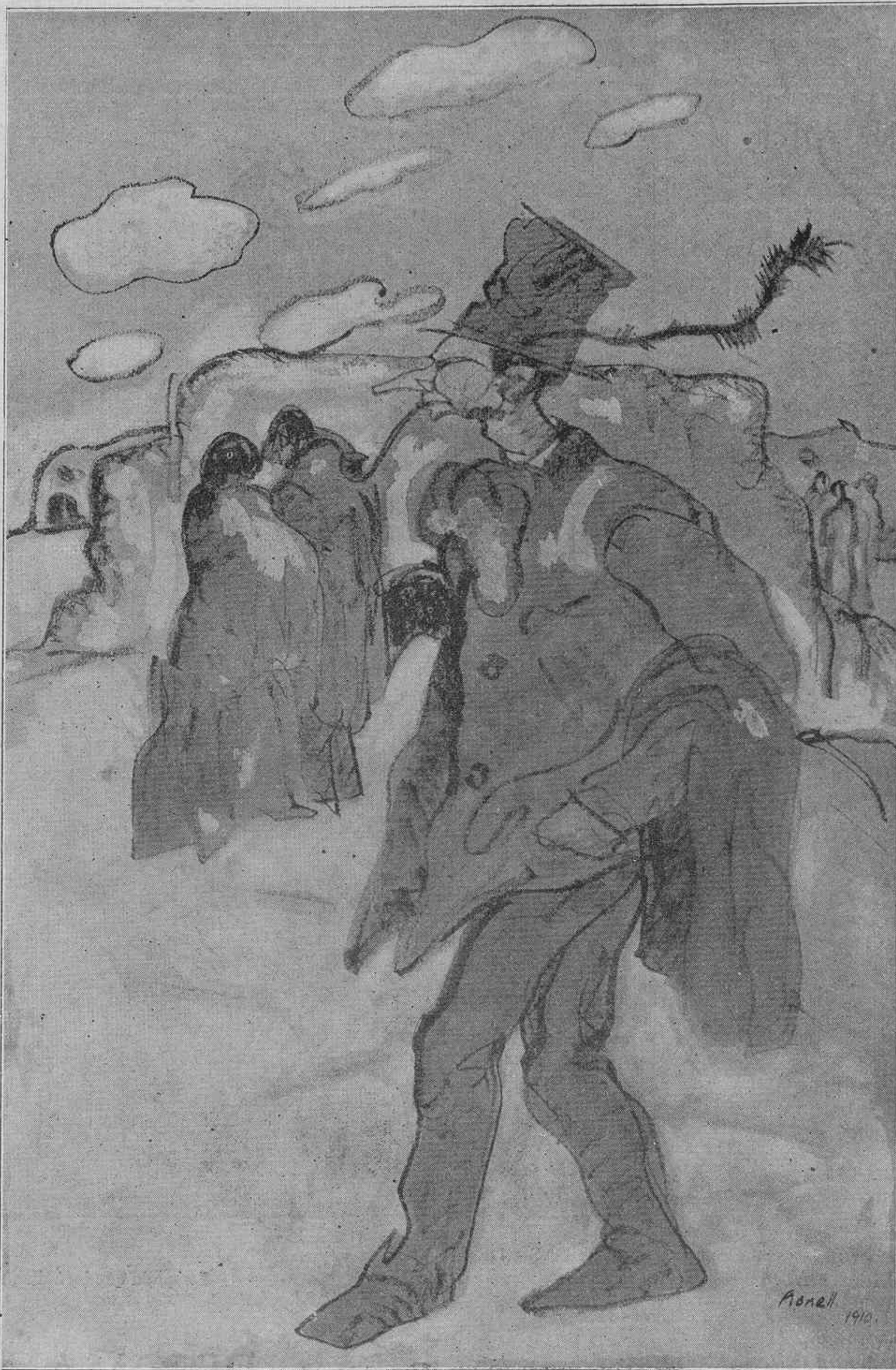
Hi han nassos petits, sense ser xatos, arremangats, desvergonyits, burletes, que donen to simpàtic a la fesomia.

Y després venen els xatos, els xafats, els curts de talla, els esguerrats, de quins no cal parlarne més. Els nassos xatos, no obstant, principalment en les dònes, tenen la compensació de les bones formes. Són en gran nombre els cassos en que queda desmentit l'adagi de que «Qui té un bon nas té un bon detras». Existeixen xatetes de cossos esculturals com el de Venus, y moltes estan ben proveïdes, rodonetes, ab unes quantes terses més de carn que la deessa de l'amor. Tinc igualment notat que abunden les xates feministes; en altres termes, les xates intel·lectuals.

De tot lo apuntat, fill d'un llarg y detingut estudi, dec deduirne com a certes y segures les següents bases:

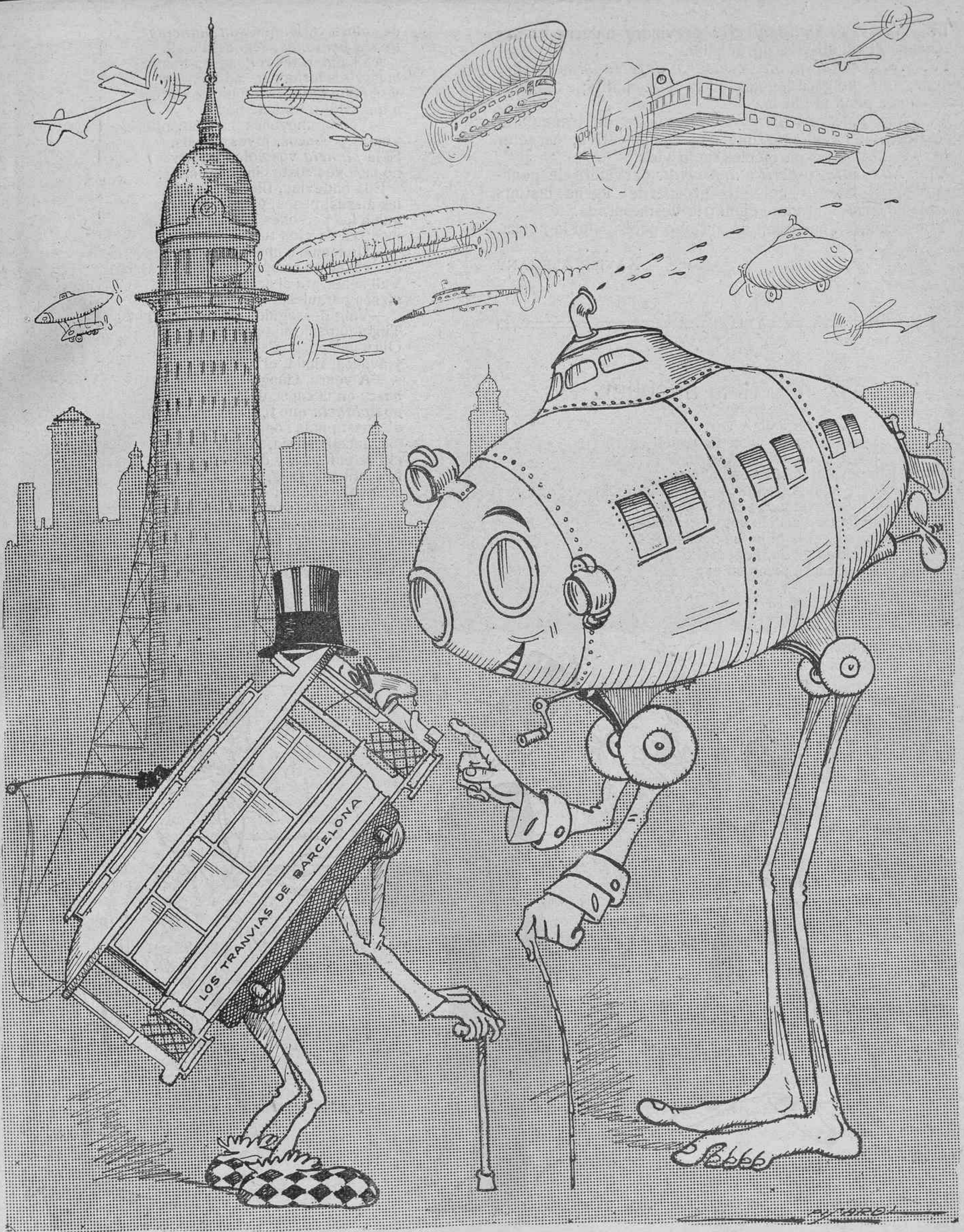
I. *Nas gros, més o menys dret*: pervindre d'alta posició, fama o gloria. Afortunat en afers d'amor.

II. *Nas gros, ganxut*: pervindre de prosperitat; fortuna en els negocis; gran empena en les empreses de caracter economic.

UN DESCREGUT

—Paraules de gitanes y capellans?... Falornies!... No tindrè fe en les seves prediccions mentres treballin pels quartos.

UNA ESCENA A L'ANY 1970

L'Aeròmnibus:—Caram, caram!... Es estrany, ab els adelantos d'ara, que't conservis encara tan fresquet!...
El Tramvia:—Ja ho pots dir. Gracies a uns *bons senyors* que'm van allargar la vida, o sinó... anys que fora mort!

III. *Nas regular, perfecte*: pervindre indecís, irregular; casament ric ab vida intranquila.

IV. *Nas regular, més o menys defectuós*: pervindre afanyós; vida vulgar; negocis curts y esquifits; existencia usual, sense pena ni gloria.

V. *Nas petit, no estrefet*: pervindre de tranquil·litat domèstica; vida d'alegria interior, comunicativa; caracter adabtable a totes les peripecies de la vida.

VI. *Nas xato, o petit y deformat*: pervindre de penatitats, disgust interior, odi a la prosperitat agena, instints y passions sense aturador, egolatria desmesurada.

Y ara cadascú que agafi un mirall o que's palpi la penca.

XAVIER ALEMANY

L'home dels aucellets

Ab una fusta vella y corcada
y ab quatre ferros plens de rovell
s'arma la taula del planetaire,
quan posa al public l'establiment.

Sobre aquets trastos de nyigui-nyogui
posa una gavia més vella que ell,
ont hi ha cinc cel·les netes, curioses,
y en cada cel·la hi ha un aucellet.

Davant la gavia, ja aparellada,
posa una capsa plena ab papers

de colors varis, que són planetes
de les persones, segons diu ell.

Ab banderetes rogenques-gualdes
la gavia adorna per cada extrem,
y el planetaire, ja a punt de solfa,
a una cadira puja de peus.

—Veni, minyones, casats, solteres,
viudos y concos, joves y vells.

Si la *planeta* vos voleu treure
no més vos costa cinc centimets.

Ella endevina, filet per randa,
les ditxes, penes, plers y gemecs
que a les persones han de pasarlos
mentres de vida tinguin un pèl.

—Doneume'n una (diu una noia
que encar no compta divuit janers).
Vull saber ara si acas m'enganya,
ab ses paraules, el meu promès.

—Vaig desseguida (fa el planetaire).
Tingueu paciència per un moment.—

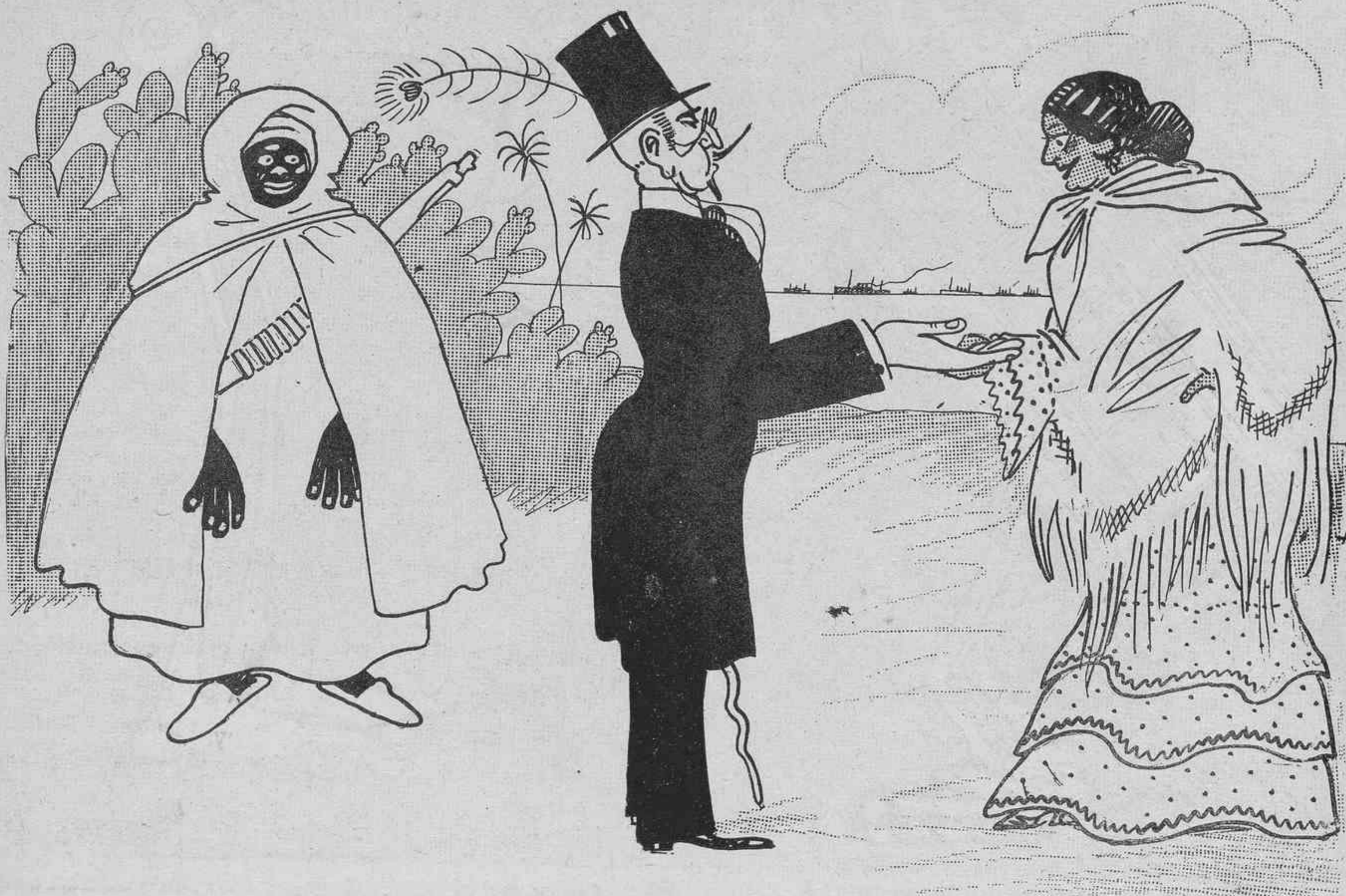
Obre una porta d'aquella gavia
y avansa, timid, el passarell.

—A veure, Gànguil, si seras destre;
busca en la capsa dels paperets
una *planeta* que li endevini
d'aquesta noia son neguiteig.

L'aucell salteja, dona tres voltes,
el bec enfonza, y d'entre'ls papers
fa sortir una fulla, plegada
ab quatre dobles, de paper verd.

—Bon colò (exclamen els que contempen
la gran destresa de l'aucellet);
es d'esperansa, bones noticies
tindras, minyona, del teu promès.

—Espereus ara, (diu l'aucellaire),

BONAVENTURA?

—Y res més no m'has de dir?
—Ná, jombre, ná!... que, si hemo e jusgá por el color der vestio, tu estreya ba a sé ma negra que la del otro.

LA «PLANETA» D'UN PLANETA

que tanqui a casa l'astut aucell.—
Obre altra porta, que al pinsà tanca,
y surt a fòra més que content.

—Veiam, tu, Flavi, cal que t'avispis,
busca'm a l'acte, treume ben llest
una *planeta* pera eixa noia;
jo la tenia, mes no sé ont es.

El pinsà volta, mira y remira
sobre la capsà, mes no la veu;
puix la *planeta* té l'aucellaire
ben amagada sota'ls dits seus.

—No'n treurà d'altra (diu als que observen).
Per fer la prova faig un estrep,
qualsevol senya dins la planeta
y entre les altres l'amagaré.

Ja està... Palica, vina aquí, maca,
veiam si trobes el paperet.—
La cadernera, que es l'aludida,
va allí, l'estira y el mostra al bec.

El planetaire la tanca a dintre,
dintre sa cel'la, com als demés,
y obre la porta que al més xic tanca,
que es un remaco gafarronet.

—Apa tu, Filis, vès si l'espolses
aquet *planeta*, fesho decent...
y au! a caseta.—

Tanca la porta,
y de tots premia sos bons serveis
donantlos una llevor de canem
que als cinc els deixa tots satisfets.

—Que'ls llegim ara, doncs, la *planeta*,
per poder veurè si explica be
lo que la noia li preguntava;
si es estimada del seu promès?

Diu així: «Sempre penso en tu, hermosa;

—¡Quina «planeta» més guapa,
tot l'any protegir l'amor
y haver d'aguantar la capa!

mai te m'allunyes del pensament;
el jorn de nostra gaia ventura
ja'l tenim, noia, ben apropet.»
Veniu, minyones, casats, solteres,
viudes y concos, joves y vells.
Si la *planeta* vos voleu treure
no més us costa cinc centimets.

FELIX CANA

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

PERIODIC HUMORISTIC ILUSTRAT

Administració y Redacció:
Llibreria Espanyola,
Rambla del Mitg, núm. 20
BARCELONA

Preus de subscripció:
Fòra de Barcelona,
cada trimestre:
Espanya, 3 ptes. - Extranjer, 5

Número solt: 10 centims — Atrassats: 20

Antoni López, editor — Rambla del Mitg, núm. 20
Imprempta LA CAMPANA y L'ESQUELLA, OIm, 8
BARCELONA

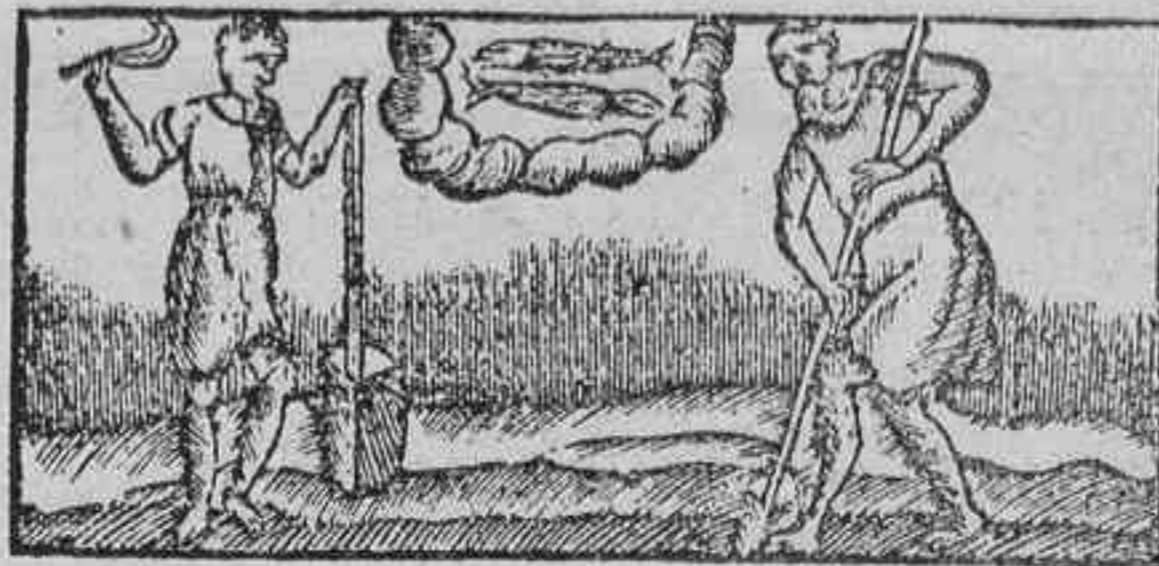

¿Has nascut en el mes de Janer?

Si ets home seras honrat, estudiós y reflexiu, tindras el genit molt viu, diras sempre la vritat y seras bo per casat.

Si ets dòna tindras molts fills, te voltaran greus perills, sufriras molts desenganys, y després d'un grapat d'anys moriras com els conills.

¿Has nascut en el mes de Febrer?

Si ets home, en gresca y xivarri passaras la joventut; seras violent y astut, y, a forsa de dirte «arril!», seras arcalde de barri. Si ets dòna ten per segú que l'enveja se t'endú ab una tal passió insana que si el teu home té gana.. també'n voldras tenir tu.

¿Has nascut en el mes de Mars?

Home, seras generós, t'agradarà molt l'absenta, y una dòna molt ardenta te farà torná ambició y no't deixarà en repòs. Si ets dòna no tindras gaires diners, fins que a Buenos Aires aniras per una herencia, y el teu home, allí, ab paciència, serà el rei delsmante gaires.

¿Has nascut en el mes d'Abril?

Seras dòna recatada, molt tímida, excelent filla, estudiós, senzilla, romàntica, reservada, y molt bona per casada. Si ets home, sà, milionari, de talent extraordinari, y dels amics gran amic... Seras tot això que't dic o, potser, tot lo contrari.

¿Has nascut en el mes de Maig?

Dòna, seras posturera, trivial y capritxosa, y com que, a un temps vanitosa seras bon xic finestrera, cap mascle't vindrà al darrera. Home, tonto de set soles, amic de fer xerinoles, y, quan ja no't quedi un ral, llavors seras concejal per poder fer grans taboles.

¿Has nascut en el mes de Juny?

Si ets dòna't sortirà un gra, seras mística y flemàtica, desmemoriada, apàtica, y't demanarà la mà el nebot d'un capellà. Si ets home seras egoista te tornarás curt de vista, de genit y de gambals; y, per prová el poc que'vals fins seras canalejista.

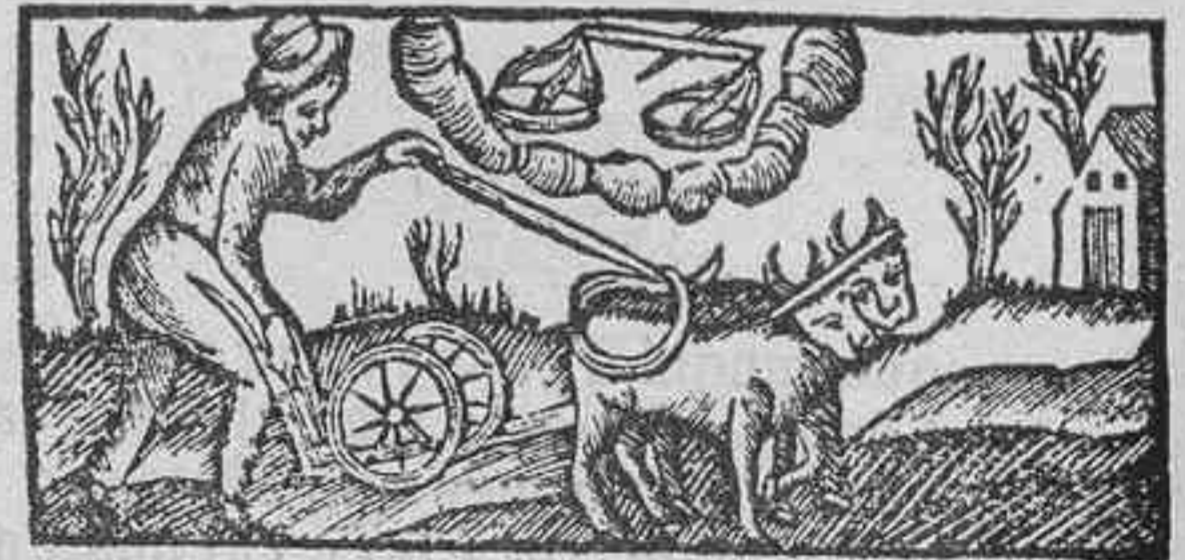
¿Has nascut en el mes de Juliol?

Si ets home seras rumbós, elegant, tranquil, torero, extravagant, mandanguero, malgastador, orgullós y molt amic de fer l'ós. Si ets dòna seras coqueta, amiga de la brometa, cursi, lletja, casquivana, y al casarse ta germana tindras una palaleta.

¿Has nascut en el mes d'Agost?

Si ets home seras humil, resignat, y tonto, y pobre; no passaras de manobre, però viuras més tranquil que no va viure en Rothschild. Si ets dòna seras modesta, molt cuidadosa, molt llesta, y un angel d'economia... per xò entre'ls joves del dia tindras una gran requesta.

¿Has nascut en el mes de Setembre?

Si ets home estigues segú que enviudaras molt aviat, perquè la teva meitat te farà el xisto oportú de morir primer que tu. Si ets dòna tindras mania en mostrar goig y alegria; però... ai! el jovent, cansat de tanta frivolitat, al fi't deixarà per tia.

¿Has nascut en el mes d'Octubre?

Si ets home seras gelós, imprevisor y farseta, duras la camisa neta y viuras sempre ditxós en companyia d'un gos. Si ets dòna seras ingrata, te casaras per la plata, però, en lloc d'un bon partit, toparas ab un marit que't darà més d'una nata.

¿Has nascut en el mes de Novembre?

Si ets home seras robust, tindras aptituts d'artista, seras gran economista, y rebras un gran disgust per culpa del geni adust. Si ets dòna tindras salero, duras, per tot drap, sombrero, però seras desgraciada al veure't enamorada d'un capellà y d'un torero.

¿Has nascut en el mes de Desembre?

Si ets home seras covard, sempre a tot diras que «bueno», a les nits, anant de trueno, retiraras bastant tard y mai te veuras prou fart. Si ets dòna seras riallera, poca-solta y lleminera; t'agradarà anar mudada, y, abans de veure't casada, seras un quant temps soltera.

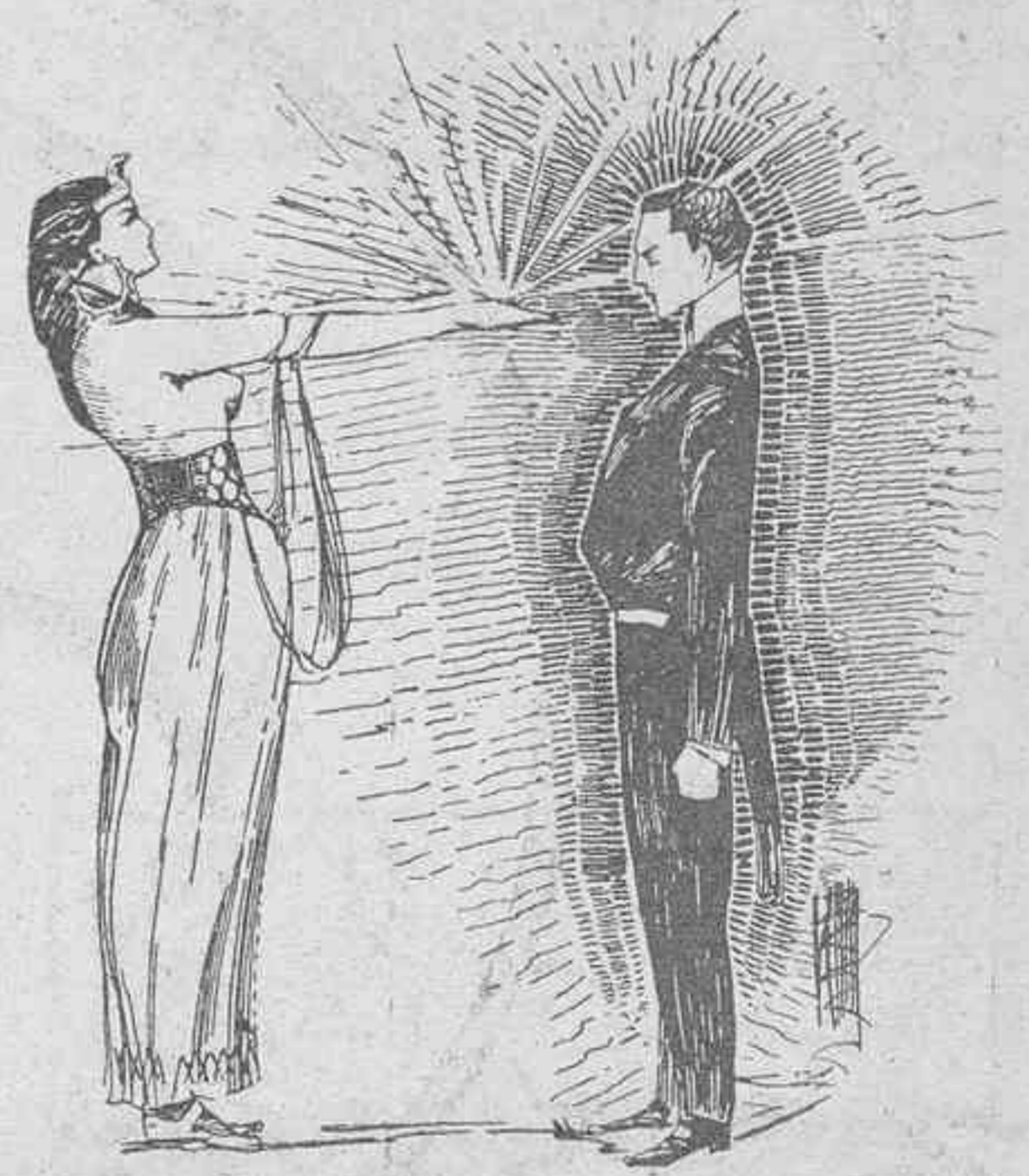
VENUS HECHICERA

SECRETOS PARA HACERSE AMAR

FILTROS DE AMOR : MAGNETISMO SEXUAL
MENTALISMO

Recopilados y comentados por el profesor H. RIDLEY

Un tomo en 8.º ilustrado . . . . . Ptas. 5

El consejero de los enamorados

Libro indispensable para los que tengan
- ó quieran tener relaciones amorosas -

Talismán de los sueños - y visiones nocturnas - REVELACIONES

Un tomo . . . . . Ptas. 1'50

EL ORÁCULO

ó sea

El libro de los destinos
de
NAPOLEON

Un tomo . . . . . Ptas. 2'50

LAS CIENCIAS OCULTAS

El libro negro

Arte de echar las cartas : Famosa llave
de los sueños

Un tomo en 8.º . . . . . Ptas. 2'50

Hipnotismo : Sugestión : Magnetismo

El poder del pensamiento y de la voluntad, su dominio y cultura

Ocultismo é hipnotismo Indio Oriental

Un tomo: Ptas. 5

NOTA. — Tothom qui vulgui adquirir qualsevol de dites obres, remetent l'import en lliuranses del Giro Mútuu o be en sellos de franqueig al editor Antoni López, Rambla del Mitg, 20, Barcelona, la rebrà a volta de correu, franca de ports. No responem d'extravios si no's remet, además, un ral pera certificat. Als corresponsals se'ls otorguen rebaixes.

25 centims

